No.

ភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជប៉ុន (JICA)
ក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយម
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការសិក្សាស្តីអំពី
ការស្តារ និង ស្ថាបនាឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធផលិតកម្មកសិកម្ម
ក្នុង
តំបន់អាងទឹកស្លាគូ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

សង្ខេប
របាយការណ៍បញ្ចប់

មីនា ឆ្នាំ ២០០២

នីប៉ុងកូអេ ខូ លីមីធីត
ធូកុង ខូ លីមីធីត
ប៉ាសកូ អិនធ័រណាស្យូណាល់អ៊ីន

A F A	
J R	
02 ― 15	

សង្ខេប

ជំពូកទី I ពត៌មានទូទៅ និង ប្រវត្តិ

I-1 សេចក្តីផ្តើម :

1. សេចក្តីសង្ខេបនៃរបាយការណ៍បញ្ចប់ បានរៀបចំឡើងដោយក្រុមសិក្សារបស់ JICA យោងទៅលើគំរោងការងារ (Scope of work) សំរាប់ការសិក្សាទៅលើការស្តារ ជួសជុល និង កសាងឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធផលិតផលកសិកម្មនៅក្នុងតំបន់អាងទឹកស្ទឹងស្លាគូ ក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និង ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម (ក្រ.ធ.ទ.ឧ) ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងទីភ្នាក់ងារជប៉ុនសំរាប់សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ (JICA) នៅថ្ងៃ 09 ខែ តុលា ឆ្នាំ 2000 ដែលរបាយការណ៍បានបង្ហាញ : i) ពត៌មានទូទៅ និង ប្រវត្តិ ii) ការសិក្សាប្លង់មេសំរាប់តំបន់សិក្សា iii) ការសិក្សាជំរើសទៅលើតំបន់ស្រោចស្រពនៃគំរោងសាងសង់ឡើងវិញនៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រពផ្នែកខាងលើស្ទឹងស្លាគូ (USP) iv) ការសិក្សាដំបូងទៅលើអាទិភាពរបស់គំរោងដែលបានជ្រើសរើសតាមរយៈផែនការមេ ។

2. តំបន់សិក្សាប្រមាណសរុប 650 គ.ម^2 ដែលស្ថិតនៅប្រហែល 70 គ.ម ផ្នែកនិរតីនៃទីក្រុងភ្នំពេញ និងលាតសន្ធឹងភាគច្រើននៅផ្នែកខាងស្តាំនៃស្ទឹងស្លាគូ ។ តំបន់សិក្សា គឺមានតំបន់រដ្ឋបាលគ្របដណ្តប់ភាគច្រើននៅក្នុងខេត្តតាកែវ និងមួយផ្នែកក្នុងខេត្តកំពង់ស្ពឺ ដែលស្ថិតតាមបណ្តោយព្រំប្រទល់នៃស្ទឹងស្លាគូផ្នែកខាងជើង ហើយដែលខេត្តកំពត ស្ថិតនៅផ្នែកខាងត្បូង និងខាងលិច ព្រមទាំងផ្លូវជាតិលេខ 2 និងផ្លូវដែកស្ថិតនៅខាងកើតតំបន់សិក្សា (មើលផែនទីភូមិសាស្ត្រ) ។

3. គោលបំណងទាំងឡាយនៃការសិក្សាគឺ : i) ដើម្បីរៀបចំនូវផែនការមេមួយសំរាប់ការសាងសង់ឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធកសិកម្ម និងការអភិវឌ្ឍន៍នៃផ្នែកខាងលើ និងកណ្តាលនៃតំបន់អាងទឹកស្ទឹងស្លាគូឱ្យដូចជាប្រព័ន្ធគំរូមួយសំរាប់ការកសាងឡើងវិញ និងការអភិវឌ្ឍន៍នៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រពទាំងអស់ដែលមានជំរៅមិនសូវជ្រៅនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ii) ដើម្បីគ្រប់គ្រងទៅលើតំបន់សិក្សាដំបូងនៃអាទិភាពទាំងអស់របស់គំរោង ។ iii) ដើម្បីផ្ទេរនូវបច្ចេកទេសទៅឱ្យបុគ្គលិក ដែលជាសមភាគីតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងការងារនៃវគ្គសិក្សា ។

I-2 ប្រវត្តិនៃការសិក្សា

4. ផលចំណូលសរុបតាមគ្រួសារ (GDP) នៃប្រទេសកម្ពុជា គឺមានកំរិតទាបបំផុតដែលប្រមាណ 265 ដុល្លាអាមេរិក ក្នុងឆ្នាំ 1999 ។ កសិកម្ម គឺជាប្រភពសំខាន់នៃសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាដែលផ្តល់ប្រមាណ 43% នៃ GDP និង 80 % នៃកំលាំងពលកម្ម ។ អាហារចំបងសំរាប់ជនកម្ពុជា គឺស្រូវដែលជាដំណាំកសិកម្មចំបង ។ សរុបផ្ទៃដីនៃប្រទេសកម្ពុជាមាន 181 035 គ.ម^2 ក៏ប៉ុន្តែផ្ទៃដីស្រែចំការប្រមាណ 2 លាន ហ.ត និងផ្ទៃដីដាំដុះពីរលើកគឺមានតែ 16 % ប៉ុណ្ណោះ ។ ទិន្នផលស្រូវជាមធ្យមទៅលើកំរិតជាតិ គឺទាបប្រមាណ 1,69 ត/ហ.ត ។

5. ចំនួនប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាមាន 11.437.656 ក្នុងឆ្នាំ 1998 ។ សមាជិកគ្រួសារជាមធ្យម 5,2 នាក់ ។

84% នៃពលរដ្ឋរស់នៅជនបទ និង 42% នៃប្រជាជនជនបទនេះស្ថិតនៅក្រោមបន្ទាត់នៃភាពក្រីក្រ ។ បញ្ហានៃភាពក្រីក្រជារឿយៗផ្អែកទៅលើមូលដ្ឋាននៃសង្គម និងបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។

6. ស្ថិតនៅក្រោមលក្ខណៈទាំងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានបង្កើតឡើងនូវផែនការអភិវឌ្ឍន៍ប្រាំឆ្នាំលើកទី 2 (2001-2005) និងដែលទទួលជោគជ័យផែនការលើកទី 1 (1996-2000) ។ គោលដៅចំបងទាំងអស់នៃផែនការ គឺការអភិវឌ្ឍន៍នៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ដើម្បីនឹងធ្វើឱ្យបានសំរេចពេញលេញនៃគោលដៅទាំងនេះ វាជាប្រការសំខាន់ណាស់ដើម្បីឈានទៅបង្កើនប្រាក់ចំណូល និងស្ថានភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនជនបទ ។ សំរាប់បញ្ហានេះ កសិកម្ម និងការអភិវឌ្ឍន៍ការស្រោចស្រព ត្រូវបានសង្ឃឹមទុក ។

ជំពូកទី II ការសិក្សាផែនការមេសំរាប់តំបន់សិក្សា

II-1 តំបន់សិក្សា

7. រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន និងសហគមន៍ជនបទនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គឺមានរចនាសម្ព័ន្ធខេត្ត ស្រុក ឃុំ និងក្រុម ។ ឃុំ គឺស្ថិតនៅកំរិតទាបនៃរដ្ឋបាលសាធារណៈ ។ ចំនួនភូមិនៅក្នុងតំបន់សិក្សាមានប្រមាណសរុប 276 ដែលចំនួន 23 ស្ថិតនៅក្នុងខេត្តកំពង់ស្ពឺ និង 253 នៅខេត្តតាកែវ ។

8. ចំនួនពលរដ្ឋសរុប និងគ្រួសារនៅក្នុងតំបន់សិក្សាប្រមាណជា 165.600 និង 33.000 គ្រួសារ ។ ចំនួនសមាជិកក្នុងគ្រួសារជាមធ្យម គឺ 5,0 នាក់/គ្រួសារ ។ តំបន់សិក្សានេះមានចំនួនសរុប 650 គ.ម^2 និងដង់ស៊ីតេពលរដ្ឋបានប៉ាន់ប្រមាណ 255 នាក់/គ.ម^2 ។

9. កំរិតកំពស់នៅក្នុងតំបន់សិក្សាលាតសន្ធឹងពីកំរិតកំពស់ 6 ម៉ែត្រ ទៅដល់កំរិតកំពស់ 60 ម៉ែត្រ ។ លក្ខណៈរបស់ស្រទាប់ដីនៅក្នុង និងជុំវិញតំបន់សិក្សាមានល្បប់ខ្សាច់ ល្បាយខ្សាច់ និងល្បាយភក់ ។

10. ប្រព័ន្ធនៃលក្ខណៈខ្យល់រដូវត្រូវបានគ្របដណ្តប់ទៅលើអាកាសធាតុនៃប្រទេសកម្ពុជា ។ រដូវវស្សាចាប់ផ្តើមពីខែ ឧសភា រហូតដល់ខែ វិច្ឆិកា ហើយដែលរដូវប្រាំងចាប់ផ្តើមពីខែ ធ្នូ រហូតដល់ខែ មេសា ។ ខែមេសា និងខែ ឧសភា ជាខែដែលក្តៅបំផុត និងមានអនុភាពរំហួតខ្ពស់ ។ កំពស់ទឹកភ្លៀងប្រចាំឆ្នាំប្រមាណ 1.200 មម. នៅក្នុងតំបន់ទំនាប និងប្រមាណ 90 % នៃទឹកភ្លៀង គឺនៅរដូវភ្លៀង ហើយដែលខ្ពស់បំផុតនៅខែតុលា ។ ភ្លៀងធ្លាក់ គឺមានការប្រែប្រួល និងជារឿយៗមានកំរិតជំនន់ធំ ។

11. នៅក្នុងតំបន់នោះគ្មានទិន្នន័យទឹកភ្លៀងនៃប្រព័ន្ធស្ទឹងស្លាគូទេ ។ គឺមានតែស្ទឹងព្រែកត្នោតដែលជាអាងជិតខាងនៃអាងទឹកស្ទឹងស្លាគូ (បង្ហាញក្នុង **Figure II-1.3.1**) ដែលជាការកត់ត្រាធារទឹកសំរាប់រយៈពេល 3 ទៅ 4 ឆ្នាំ ។ គំរូកំពស់ទឹកភ្លៀងធ្លាក់ គឺភាគច្រើនដូចគ្នាសំរាប់អាងទឹកទាំងពីរ និងលក្ខខ័ណ្ឌនៃការវាស់កំរិតកំពស់ដី និងគំរូការប្រើប្រាស់គឺដូចគ្នា ។ ដូច្នេះរំហូរនៃស្ទឹងស្លាគូបានប៉ាន់ស្មានជាមូលដ្ឋានប្រចាំខែសំរាប់រយៈពេល 20 ឆ្នាំ ។ ដែលជាបន្តបន្ទាប់ 1966-1969 និង 1985-2000 និងដែលតាមការវិភាគទំនាក់ទំនង

រាំងរំហួរនៃស្ទឹងព្រែកត្នោត និង ទឹកភ្លៀង (បង្ហាញក្នុង **Figure II-1.3.2**) ។ ការប៉ាន់ស្មានរំហូរបីប្រភព នៃផ្នែកតំបន់អាងទឹក បង្ហាញក្នុងផែនទីភូមិសាស្ត្រនឹងសរុបដូចនេះ :

ធារទឹកប៉ាន់ប្រមាណប្រចាំខែនៅអាងបីក្នុងរយៈពេល 5 ឆ្នាំ និង 2 ឆ្នាំ

ឯកតា : ម^3/វិនាទី

ឈ្មោះអាង	រយៈពេលកំណត់	មករា	កុម្ភៈ	មីនា	មេសា	ឧសភា	មិថុនា	កក្កដា	សីហា	កញ្ញា	តុលា	វិច្ឆិកា	ធ្នូ	មធ្យមភាគ
ខ្ទបត្របែក	5 ឆ្នាំ	0.08	0.04	0.02	0.01	0.01	0.01	0.32	0.47	2.25	1.84	1.19	0.30	0.55
	2 ឆ្នាំ	0.13	0.06	0.03	0.01	0.01	0.47	0.56	1.15	3.24	4.60	1.88	0.53	1.06
O អូសារាយ	5 ឆ្នាំ	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.08	0.12	0.75	0.62	0.39	0.09	0.17
	2 ឆ្នាំ	0.02	0.00	0.00	0.00	0.00	0.13	0.17	0.35	1.13	1.62	0.66	0.17	0.36
ទំនប់លោក	5 ឆ្នាំ	0.16	0.10	0.06	0.01	0.01	0.01	0.75	1.21	5.52	4.51	2.87	0.68	1.33
	2 ឆ្នាំ	0.28	0.19	0.09	0.02	0.01	1.16	1.42	2.83	7.87	11.17	4.55	1.28	2.57

12. ធនធានទឹកទាំងអស់នៃស្ទឹងស្លាគូបានប្រើប្រាស់សំរាប់ការធ្វើស្រែនៅក្នុងតំបន់សិក្សា តាមរយៈការសាងសង់នូវប្រព័ន្ធស្រោចស្រពអាងទឹកក្នុងឆ្នាំ 1970 ។ នាបច្ចុប្បន្ននេះ ប្រភពធនធានទឹកទាំងនេះពុំបានប្រើប្រាស់ឡើយនៅក្នុងតំបន់សិក្សា ។

13. ដីនៅក្នុងតំបន់សិក្សាបានចាត់ជាប្រាំក្រុម : (A) ដីល្បប់ថ្មី (B) ដីល្បប់ (C) ដីគដ្ឋ (D) ល្បាយគដ្ឋតិច (E) ដីក្រហមខ្ចី ។ (មើល **Figure II-1.4.1**) ។ ក្នុងចំណោមក្រុមដីទាំងអស់នេះ ដីល្បាយគដ្ឋតិចគ្របដណ្តប់ភាគច្រើនប្រមាណ 54.000 ហ.ត ឬក៏ 80% នៃតំបន់សិក្សា ។ ដីល្បាយគដ្ឋតិចគឺភាគច្រើនបានធ្វើការដាំស្រូវ ។ ដីទាំងអស់នេះមានភាពសមរម្យសំរាប់ស្រូវ និងដំណាំរួមផ្សំទាំងអស់រួមបញ្ចូល និងបន្លែនៅរដូវវស្សា និងរដូវប្រាំង ក្រោមការស្រោចស្រព ប៉ុន្តែការដាក់ជីមានកំរិតទាប ។

14. ក្នុងចំនួនដី 56.000 ហ.ត នេះ គឺដីដាំដុះសុទ្ធ បានប៉ាន់ប្រមាណប្រហែល 44.240 ហ.ត ឬក៏ 68% នៃផ្ទៃដីសិក្សា និង មានប្រមាណ 24.540 ហ.ត គឺវាលស្រែ និង 1.700 ហ.ត គឺជាដីដំណាំរួមផ្សំ (មើល **Figure II-1.5.1**) ។ ផ្ទៃដីស្រែគ្របដណ្តប់ភាគច្រើនប្រមាណ 96% នៃដីដាំដុះ ឬក៏ 65% នៃដីតំបន់សិក្សា ។ ដីទាំងអស់នេះប្រើប្រាស់សំរាប់ផលិតចំណីអាហារ និងប្រភពចំណូលសំរាប់ប្រជាជនជនបទ ។ ការដាំដុះទាំងអស់ គឺធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេលរដូវវស្សា ហើយស្រូវ បន្លែ និងដំណាំផ្សេងៗទៀត ដាំតិចតួចនៅក្នុងរដូវប្រាំង ។

15. យោងទៅលើច្បាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីដែលប្រកាសឱ្យប្រើក្នុងឆ្នាំ 1992 ដីជាគោលគឺជាកម្មសិទ្ធរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងកសិករទាំងអស់មានសិទ្ធិក្នុងការប្រើប្រាស់ ។ យុទ្ធនាការនៃការចុះបញ្ជីដែលបានអនុវត្តនីក្រោមការិយាល័យចុះបញ្ជីដី ដែលបានចុះបញ្ជីតិចជាង 10% នៃដីស្រែក្នុងប្រទេស ។ ការចែកដីស្រែនៅក្នុងតំបន់សិក្សាមិនបានច្រើនទេ ។ ទំហំដីស្រែក្នុងគ្រួសារនីមួយៗនៅក្នុងតំបន់សិក្សាមានពី 0,09 ទៅ 4,15 ហ.ត និងទំហំស្រែជាមធ្យម 0,80 ហ.ត ។

16. គ្រួសារកសិករទាំងអស់នៅក្នុងតំបន់សិក្សាប្រមាណ 97% នៃចំនួនគ្រួសារសរុប ឬក៏មានប្រមាណ 32.000 គ្រួសារ ។ កំលាំងពលកម្មនៅក្នុងតំបន់សិក្សា គឺបានប៉ាន់ស្មានប្រហែល 74.000 នាក់ ។ ជាមធ្យមកំលាំងពលកម្មក្នុងមួយគ្រួសារប៉ាន់ស្មានប្រមាណ 2,3 នាក់ ។ ប្រព័ន្ធកំលាំងពលកម្មប្រវាស់ដៃ គឺជាទំលាប់ប្រក្រតី សំរាប់ការងារស្រែចំការក្នុងរយៈពេលនៃការដកស្ទូង និងការច្រូតកាត់ ។

17. ស្រូវជាដំណាំចំបងសំរាប់ចំណីអាហារព្រមទាំងជាប្រភពនៃប្រាក់ចំណូលនៃកសិករផងដែរ សំរាប់ជីវិតប្រចាំថ្ងៃនៅក្នុងតំបន់ ។ ការធ្វើស្រែនៅក្នុងតំបន់សិក្សាបានត្រូវចាត់ជាបួនប្រភេទគឺ ស្រូវដើមឆ្នាំ ស្រូវកណ្ដាល ស្រូវចុងឆ្នាំ និងស្រូវប្រាំង ទៅតាមរយៈកាលនៃការលូតលាស់ និង រដូវ ។ ដំណាំរួមផ្សំទាំងឡាយសំរាប់បរិភោគខ្លួនឯង ឬក៏ដំណាំរកកំរៃ គឺជាប្រភពនៃប្រាក់ចំណូលដែលបានដាំដុះនៅក្នុងផ្ទៃដីតូច មុន ឬក៏ ក្រោយការដាំដុះស្រូវក្នុងរដូវវស្សា (មើល **Figure II-1.5.2**) ។

18. ទិន្នផលឯកតានៃស្រូវក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបានបំពេញនូវកំណើនឡើងភ្លាមៗ តែទោះបីជាយ៉ាងនេះក្ដី វានៅតែមានកំរិតទាបនៅឡើយគឺ 1,69 ត/ហ.ត ។ ទិន្នផលស្រូវជាមធ្យមនៅក្នុងរដូវវស្សា និង រដូវប្រាំងមានពី 1,53 ត/ហ.ត និង 2,93 ត/ហ.ត ។ ទិន្នផលស្រូវជាមធ្យមនៅក្នុងខេត្តតាកែវមាន 1,8 ត/ហ.ត ក្នុងរដូវវស្សា និង 2,8 ត/ហ.ត នៅក្នុងរដូវប្រាំង និង 2,2 ត/ហ.ត ជាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំ ។ ឯកត្តាទិន្នផលនៅក្នុងតំបន់សិក្សាគឺត្រឹមតែ 1,3 ត/ហ.ត ។

19. ការងារស្រែចំការ គឺប្រព្រឹត្តទៅភាគច្រើនដោយកំលាំងពលកម្ម និងកំលាំងសត្វពាហនៈ ដោយគ្មានម៉ាស៊ីនកសិកម្ម ។ ប្រមាណ 70% នៃកសិករបានចិញ្ចឹមសត្វពាហនៈជាកំលាំងភ្ជួររាស់ និង អូសរទេះ ។ កសិករដែលគ្មានសត្វពាហនៈជាកំលាំងអូសទាញ ព្យាយាមភ្ជួររាស់ដីដោយកិច្ចព្រមព្រៀងជាមូលដ្ឋាន ។ ប្រមាណ 30% នៃកសិករពុំបានប្រើប្រាស់ជីគីមីដោយការខ្វះខាតថវិកា ។ ការបោចស្មៅជាទូទៅធ្វើឡើងដោយកំលាំងមនុស្ស ។ ការបាញ់ថ្នាំគីមីសំរាប់រោគឆ្លង និងត្រួតពិនិត្យសត្វល្អិតបំផ្លាញ គឺធ្វើដ៏តិចតួច ។

20. ការចិញ្ចឹមសត្វ គឺជាសកម្មភាពដ៏សំខាន់មួយសំរាប់គ្រប់កសិករនៅក្នុងតំបន់សិក្សា ដែលជាប្រភពប្រាក់ចំណូល និងកំលាំងអូសទាញសំរាប់ការភ្ជួររាស់ដី ។ គ្រួសារកសិករនីមួយៗមានជាមធ្យម 2,6 ក្បាល គោ ក្របី និងជ្រូក 1,7 ក្បាល ព្រមទាំងមាន់ទា 18 ក្បាល ។ ប្រាក់ចំណូលប្រចាំឆ្នាំពីការធ្វើស្រែចំការប្រមាណ 118 ដុល្លាអាមេរិកគឺទាបបំផុត ។ ប្រភពប្រាក់ចំណូលចំបង គឺការចិញ្ចឹមសត្វ (ប្រមាណ 66% នៃប្រាក់ចំណូលសរុប) និងក្រៅពីស្រែចំការ (ប្រមាណ 28% នៃប្រាក់ចំណូលសរុប) ។

21. រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានផ្ដល់នូវអាទិភាពខ្ពស់ទៅលើសន្តិសុខស្បៀង គឺស្រូវជាបញ្ហាសំខាន់ ។ ភាពគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ខ្លួនឯងនៃស្រូវស្ថិតនៅក្នុងកំរិតជាតិ ដែលធ្វើបានសំរេចតាមរយៈការបង្កើនផលិតផលស្រូវ អាស្រ័យដោយគុណភាពដែលមិនមែនគ្រាន់តែជាការបំពេញចិត្តឡើយ ។ ត្រឹមតែ 2% នៃការផលិតផលស្រូវនៅក្នុងតំបន់សិក្សាលើសពីតំរូវការបន្ទាប់ពីសំរាប់បរិភោគនៅក្នុងតំបន់ ។ ចាប់តាំងតែពីកសិករប្រើប្រាស់អង្ករ ឬ ចុងអង្ករសំរាប់ការចិញ្ចឹមជ្រូក គឺអាចនិយាយថាស្រូវក្នុងតំបន់សិក្សាជាញឹកញាប់មានការខ្វះខាតប្រចាំឆ្នាំ អាស្រ័យដោយផលិតផលទាប និងកសិករទាំងអស់ដែលមានដីស្រែតិចជាងមធ្យម ជារឿយៗតែងតែខ្វះខាតស្រូវ ។

22. ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពនៅក្នុងតំបន់សិក្សាមានអាងសំខាន់ៗបី និងប្រលាយមេពីរ ដែលបង្ហាញក្នុងផែនទីភូមិសាស្ត្រ ។ ប្រព័ន្ធនេះបានសាងសង់ឡើងក្នុងរបបប៉ុលពតពាក់កណ្ដាលចុងឆ្នាំ 1970 ។ បន្ទាប់ពី ពីរ បីឆ្នាំក្រោយមក សំណង់ភាគច្រើនរបស់អាងបានត្រូវបំផ្លិចបំផ្លាញដោយសារទឹកជំនន់ អាស្រ័យដោយកិច្ច

ប្រតិបត្តិការពុំបានគ្រប់គ្រាន់ ។ ប្រលាយស្រោចស្រពទាំងអស់បានត្រូវបំផ្លាញ អាស្រ័យដោយសកម្មភាពថែទាំពុំបានសមរម្យ ។

23. អាងទំនប់លោកនៅលើដងស្ទឹងស្លាគូស្ថិតនៅជាគោលសំខាន់ផ្នែកខាងលើនៃផ្ទៃដីស្រោចស្រព ដែលជាសំណង់យកទឹកមួយសំរាប់ប្រព័ន្ធ ។ ទឹកបានបញ្ចេញពីអាងទំនប់លោកនឹងបញ្ជូនទៅអាងអូរសារ៉ាយតាមរយៈប្រលាយភ្ជាប់ ឬ ប្រលាយបញ្ចេញ ដែលបន្ទាប់មកហូរទៅអាងខ្ពបត្របែក ដែលចេញពីប្រលាយមេដំបូង ។ ភាពសំខាន់ផ្សេងៗគ្នានៃអាងទាំងបីបានសរុបដូចខាងក្រោម :

លក្ខណៈសំខាន់ផ្សេងៗនៃអាងទាំងបី

ពិពណ៌នា	ខ្ពបត្របែក	អូរសារ៉ាយ	ទំនប់លោក
1.ទន្លេ	ដូនភេ	អូរ ក្រូច	ត្រាស់ (ស្លាគូ)
2.ផ្ទៃរងទឹកភ្លៀង	137 គម^2	51គម^2	332 គម^2
3.ជំរេលទន្លេ : ជាមធ្យម	1/110	1/120	1/190
4.ជំរេលទន្លេ : ក្នុងអាង	1/540	1/250	1/460
5.មាឌអាង (ការប៉ាន់ស្មាន)	2.63 MCM	0.23 MCM	1.00 MCM

24. ប្រលាយមេលេខ 1 ឬ ប្រលាយ 33 សន្ធឹងពីជ្រុងខាងត្បូងនៃផ្លូវស្រុកលេខ 33 បន្តទៅដល់ផ្លូវជាតិលេខ 3 ។ ទឹកដែលចេញពីប្រលាយ 33 គឺបញ្ជូនទៅប្រលាយរងទាំងអស់ដែលភាគច្រើនស្ថិតនៅផ្នែកខាងជើងនៃផ្លូវ 33 តាមរយៈបំពង់បង្ហូរ ឬក៏ ទ្វារទឹកបង្ហូរទាំងឡាយ ។ ប្រលាយលេខ 2 ឬ ប្រលាយកោះក្អែកចាប់ផ្តើមពីអាងខ្ពបត្របែក និងបន្តទៅទិសខាងត្បូងទៅដល់ស្រុកអង្គរជ័យ ខេត្តកំពត ។ ប្រលាយរងទាំងអស់នាំទឹកស្រោចស្រពពីប្រលាយកោះក្អែក និងបញ្ជូនទៅដល់ផ្នែកនិរតីនៃតំបន់សិក្សា ។ ក្នុងរយៈពេលដែលពត៌មានមិនត្រឹមត្រូវកើតមានឡើងលើលក្ខណៈគ្រោងការនៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដូចជា គំនូរបច្ចេកទេស និង ឯកសារគ្រោងការ ចំនួនផ្ទៃដីស្រោចស្រពសុទ្ធសរុប 30.400 ហ.ត ដែលបានជឿជាក់ សំរាប់រយៈពេលវែង (មើល **Figure II-1.6.1**) ។

25. ក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន ស.ក.ប.ទ ស្របច្បាប់ពុំទាន់មានឡើយនៅក្នុងតំបន់សិក្សា ។ នៅទីនោះមាន ស.ក.ប.ទ បី បួន ដែលស្ថិតនៅជិតខាងតំបន់សិក្សា ។ ស.ក.ប.ទ ទាំងនេះបានបង្កើតឡើងក្នុងរយៈពេលចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1994 ដល់ឆ្នាំ 1999 និងដែលគាំទ្រដ៏សំខាន់ដោយអង្គការអន្តរជាតិ ។ ភាគច្រើននៃ ស.ក.ប.ទ ទទួលបន្ទុកការងារដូចជា : i) ប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំសំណង់ស្រោចស្រព ii) ប្រមូលសេវាថ្លៃប្រើប្រាស់ទឹក (ISF) ដែលសំរេចដោយគណៈកម្មាការ iii) ដោះស្រាយវិវាទ iv) ការងារគណនេយ្យរបស់ ស.ក.ប.ទ បើទោះណាជាពួកគេមានការលំបាក ឬ បញ្ហាជាច្រើនក្តី ។ យោងទៅលើពត៌មានពី ស.ក.ប.ទ ទាំងឡាយថ្លៃសេវាប្រើប្រាស់ទឹកជាសាច់ប្រាក់ ឬ ក៏ជាអ្វីផ្សេងទៀត ពុំបានប្រមូលពេញលេញ និងអត្រាប្រមូលប្រមាណ 68 % ប៉ុណ្ណោះ ។

26. ក្រោមមាត្រាទី 20 ក្នុងពង្រាងច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា គ្រប់កសិករទាំងអស់ដែលប្រើប្រាស់ទឹកពីប្រព័ន្ធតែមួយត្រូវតែបង្កើត ស.ក.ប.ទ ។ ច្បាប់នេះ ស.ក.ប.ទ មានភាពសកម្មផងដែរ ដែលឈានទៅបង្កើតឡើងតាមគំនិតផ្តួចផ្តើមនៃក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយម ។ ល័ក្ខខ្តិកៈនៃ

ស.ក.ប.ទ មួយនឹងត្រូវចុះបញ្ជីជាមួយ ក្រ.ធ.ទ.ឧ ។ ថ្ងៃ ខែ នៃការចុះបញ្ជីសហគមន៍នឹងត្រូវបានសំរេចពីតួនាទីទាំងអស់របស់ខ្លួន ។ ដំណើរការសំរាប់ការបង្កើត ការចាត់ចែងតួនាទី និង អាណត្តិនៃ ស.ក.ប.ទ នឹងត្រូវកំណត់ច្បាស់លាស់ដោយប្រើប្រាស់អនុក្រិត្យ ។

27. សេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម គឺជាការចាត់ចែងដោយនាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មនៃក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ (MAFF) ។ ផ្នែកផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មនៃមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ខេត្តតាកែវ មានបុគ្គលិក 32 រូប និងរួមបញ្ចូលដោយផ្នែកផងដែរ ព្រមទាំងភ្នាក់ងារផ្សព្វផ្សាយមកពីស្រុកចំនួន 10 របស់ខេត្តផងដែរ ។

28. សេវាឥណទានខ្នាតតូចដោយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល (NGOs) មានភាពទូលំទូលាយនៅក្នុងតំបន់សិក្សា ។ អត្រាការប្រាក់នៃឥណទានខ្នាតតូចមានភាពផ្សេងៗគ្នារវាងពី 2% - 6% ក្នុង1ខែ អាស្រ័យលើគោលបំណង និងលក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយ ។

29. ក្នុងខណៈដែលពួកគេត្រូវការប្រាក់សំរាប់ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ កសិករភាគច្រើនលក់ស្រូវ ឬ អង្ករ របស់ពួកគេទៅឱ្យអ្នកប្រមូលទិញភ្លាមៗបន្ទាប់ពីការប្រមូលផល និងរក្សាមួយចំនួនតូចសំរាប់បរិភោគក្នុងគ្រួសារ ។ កសិករភាគច្រើនលក់ស្រូវរបស់គេទៅឱ្យឈ្មួញកណ្តាលដោយផ្ទាល់ ឬ ទៅអោយរោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ ឬក៏អ្នកទទួលទិញក្នុងទីផ្សារ ។

30. មូលដ្ឋានសំខាន់នៃផ្នែកសហគមន៍ នៅក្នុងតំបន់ជនបទ គឺភូមិដែលជាការប្រមូលផ្តុំនូវចំនួនគ្រួសារពី 100-150 ។ ឃុំគឺជាផ្នែករដ្ឋបាលបឋមនៅក្នុងប្រទេស ជាទូទៅមានប្រមាណពី 10-12 ភូមិ ។ វាមើលទៅដូចជាភាគច្រើននៃការរស់នៅរបស់ប្រជាជននៅតំបន់ជនបទ មានការចាប់អារម្មណ៍ខ្ពស់ចំពោះភូមិរបស់គេជាងឃុំរបស់ពួកគេ ។

31. ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ (MRD) ទទួលខុសត្រូវសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ដើម្បីការងារនេះ MRD កំពុងអនុវត្តន៍កម្មវិធីសិលា (ដំណាក់កាល II 2001-2005) ដែលកម្មវិធីមានគោលដៅសំខាន់ៗដូចជា : i) ពង្រឹងនូវភាពជាម្ចាស់ការនៃការគ្រប់គ្រងនៅក្នុងតំបន់ និងអភិបាលកិច្ច និង ii) កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រក្នុងតំបន់ជនបទតាមរូបភាពវិមជ្ឈការ និង ការពង្រាយកំលាំង (Deconcentration) ។ ផែនការនៃការអភិវឌ្ឍន៍ទៅលើការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទដោយឃុំ គឺជាការវាយតំលៃ និងកំណត់ និងធ្វើហិរញ្ញកិច្ចប្រសិនបើអនុម័តដោយក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ (MRD) ។

32. ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ (MRD) កំពុងលើកទឹកចិត្តដល់ការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ (VDC) និងក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ជនបទឃុំ (CRDC) នៅក្នុងភូមិ និង ឃុំនីមួយៗដើម្បីអនុវត្តកម្មវិធីសិលា ។ នៅក្នុងតំបន់សិក្សា VDC មួយជាទូទៅមានសមាជិក 5 រូប ដែលក្នុងនោះស្រីពីររូប ។ ដោយឡែក VDC ខ្លះមានសមាជិក 3 រូប ក្នុងនោះស្រីមួយរូប ហើយដែលនៅក្រោម VDC មានក្រុមកសិករសំរាប់សេវាឥណទាន សេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម និង សេវាផ្សេងៗទៀតបានត្រូវបង្កើតឡើង ។

II-2 គោលដៅនៃការអភិវឌ្ឍន៍

33. ភាគច្រើននៃគ្រួសារទាំងអស់នៅក្នុងតំបន់សិក្សា អាស្រ័យដោយប្រាក់ចំណូលពីសកម្មភាពស្រែចំការ ដែលជាប្រពៃណីតែមួយនៃការផលិតស្រូវ គឺក្រោមលក្ខខ័ណ្ឌនៃទឹកភ្លៀង ។ ចំនួនតិចតួចនៃស្រូវដែលប្រមូលបាន ត្រូវបានរក្សាទុកសំរាប់បរិភោគក្នុងគ្រួសារ និងភាគច្រើន គឺលក់ភ្លាមៗដើម្បីយកប្រាក់សំរាប់តំរូវការក្នុងផលិតកម្ម និងការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ។ បន្ទាប់ពីរក្សាទុកស្រូវ ស្រូវត្រូវបានបរិភោគ ក៏ប៉ុន្តែគ្រួសារខ្លះត្រូវការទិញអង្ករពីផ្សារក្នុងតំបន់ ឬ ពីកសិករជិតខាង ។ ដើម្បីនឹងទទួលបាននូវប្រាក់ចំណូលបន្ថែម ការចិញ្ចឹមសត្វ និងដាំដំណាំកំរៃត្រូវបានអនុវត្តន៍នៅក្នុងតំបន់ ក៏ប៉ុន្តែកំរិតនៃផលិតកម្ម និងប្រាក់ចំណូលនៅតែតិចដដែល ។ បញ្ហាបីដែលបណ្តាលឱ្យលក្ខខ័ណ្ឌនៃការរស់នៅរបស់កសិករមានកំរិតទាបបានរៀបចំឡើងទៅលើ បុព្វហេតុចំបងទាំងអស់ និង កំរិតអនុភាពព្រមទាំងជាការកំណត់ ដែលលក្ខខ័ណ្ឌនៃការរស់នៅរបស់កសិករទាប គឺបណ្តាលមកពីបុព្វហេតុចំបងដោយ :

1- ការខ្វះខាតស្បៀង (ស្រូវ)

2- ប្រាក់ចំណូលពីកសិដ្ឋានទាប អាស្រ័យជាចំបងបណ្តាលមកពីពុំមានទឹកស្រោចស្រព និងមានការយល់ដឹងពុំល្អលើការបង្កើនឡើងនូវគ្រប់បច្ចេកទេសកសិកម្ម ។ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះគោលដៅនៃការអភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយត្រូវបានសិក្សា ដូចជាការពុំមានធនធានទឹក ការខូចខ្ទេចខ្ទាំ នូវសំណង់ស្រោចស្រពដែលមានស្រាប់ និងគ្មានការបង្កើតឡើងនូវ ស.ក.ប.ទ នៅក្នុងតំបន់សិក្សា (មើល **Figure II-2.2.1**) ។

II-3 សក្តានុពលនៃធនធានទឹក

34. ក្រោមលក្ខខ័ណ្ឌនៃអាងទឹកដែលមានស្រាប់ទាំងអស់ ការធ្វើការស្តារជួសជុល គឺកសាងឡើងវិញទៅតាមកំរិតនាពេលបច្ចុប្បន្ន ឬ កំរិតធម្មតា ជំរើសទាំង 12 នៃធនធានទឹក ឬក៏អាងទឹក ឬក៏ផែនការផ្គត់ផ្គង់បានត្រូវសិក្សានៅក្នុងការពិចារណាដែល :

1- ការប្រមូលផ្តុំនូវអាងទឹកទាំងអស់ដើម្បីធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍

2- កំពស់ទំនប់ទាំងអស់

3- ផ្លូវនៃប្រលាយផ្គត់ផ្គង់ទឹកទាំងអស់ (ប្រលាយភ្ជាប់) (បង្ហាញក្នុង **Figure II-4.2.1**)

ការសិក្សានេះបានប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងភាពដែលអាចទុកចិត្តបានក្នុងការស្រោចស្រព 80% (Irrigation Dependability 80%) និងការអនុវត្តន៍វិធីសាស្ត្រ ការស្រោចស្រពដោយលក្ខណៈសន្សំទឹក (Water saving irrigation method) ដែល ក្រ.ធ.ទ.ឧ និងអ្នកទទួលផលចង់បានយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីពង្រីកផ្ទៃដីស្រោចស្រពជាមួយទឹកស្រោចស្រពដែលមានមិនច្រើន (មើល **Figure II-3.2.1** និង **Figure II-3.2.2**) ។ ការគណនាក្នុងការសិក្សាបានធ្វើឡើងតាមតុល្យភាពទឹកនៃលំហូររបស់អាងទឹកទាំងអស់ និងលទ្ធភាពស្រោចស្រពសំរាប់រយៈពេល 20 ឆ្នាំ ។

II-4 ប្លង់មេ

35. គោលបំណងទាំងអស់នៃគំរោងប្លង់មេគឺ :

1 - បង្កើនប្រាក់ចំណូលកសិដ្ឋាន

2 - លើកកំពស់លក្ខខ័ណ្ឌនៃការរស់នៅដែលមានកំរិតទាបនាពេលបច្ចុប្បន្នក្នុងតំបន់សិក្សា ដើម្បីបានសំរេចក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និង ធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាពស្បៀងក្នុងតំបន់សិក្សា ។ លើសពីនេះទៀតការកំណត់ស្នើផែនការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងគំរោងផែនការមេនឹងជាគំរូសំរាប់ជាមូលដ្ឋានស្រោចស្រពនៃការស្តារ និង សាងសង់ឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធផលិតផលកសិកម្មនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។

36. គំនិតមូលដ្ឋាននៃការអភិវឌ្ឍន៍បានប្រើប្រាស់ដើម្បីបង្កើតឡើងនូវផែនការមេដែលមានជាបន្តបន្ទាប់ :

1 - ដើម្បីប្រសិទ្ធិភាពការប្រើប្រាស់ទឹក និង ធនធានដីសំរាប់និរន្តភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍

2 - ដើម្បីស្តារជួសជុលឡើងវិញនូវអាងទឹកដែលមានស្រាប់ទាំងអស់ និងសំណង់ស្រោចស្រពទាំងឡាយដោយប្រើលទ្ធភាពបច្ចេកទេសដោយការសាងសង់ថ្មីមួយក្នុងកំរិតតូច ។

3 - ដើម្បីសាងសង់ស្រះទឹកជិតស្រែក្បែរផ្ទះ និងប្រើប្រាស់ប្រលាយស្រាប់ជាស្រះទឹក ដើម្បីផ្តល់ដល់ការស្រោចស្រព ប្រើប្រាស់ក្នុងលំនៅដ្ឋាន និងការចិញ្ចឹមត្រី ។

4 - ដើម្បីបង្កើនការធ្វើកសិកម្មស្រូវបច្ចុប្បន្នសំរាប់ស្ថេរភាព ការផ្គត់ផ្គង់អង្ករក្នុងតំបន់ ដោយការស្រោចស្រពបង្កើនពូជធារ និង ពង្រឹងការងារស្រែចំការ ។

5 - ដើម្បីចាប់ផ្តើមការដាំដុះដំណាំកំរៃ ដូចជា សណ្តែក បន្លែ ដំណាំយកប្រេង ព្រមទាំងការចិញ្ចឹមសត្វដូចជាជ្រូក គោ សំរាប់បង្កើនប្រាក់ចំណូលកសិកម្ម និងលើកកំពស់នូវអាហារូបត្ថមដល់កសិករ ។

6 - ដើម្បីបង្កើនឡើងនូវកម្មវិធីទាំងឡាយ ដើម្បីគាំទ្រដល់ការងារកសិកម្មសំរាប់ការធ្វើឱ្យប្រាកដឡើងនិងពង្រីកការស្រោចស្រពព្រមទាំងអានុភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម និង ធ្វើឱ្យប្រាកដផងដែរនូវប្រព័ន្ធកសិកម្មនិរន្តភាពដោយកសិករខ្លួនឯងផ្ទាល់ដូចជា :

- ការបង្កើតក្រុមកសិករនៅកំរិតភូមិ និងការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដឹកនាំក្រុមកសិករ
- សេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម
- សេវាតណទានខ្នាតតូច
- បង្កើនឡើងនូវទីផ្សារផលិតផលកសិកម្ម

7 - ពង្រីកឡើងនូវផ្លូវជនបទ និង កសិដ្ឋាន ដើម្បីពង្រីកនូវការធ្វើកសិកម្មទីផ្សារ និងបង្កើតឡើងនូវសកម្មភាពដទៃទៀតសំរាប់ក្រុមកសិករ និង ស.ក.ប.ទ ។

8 - ដើម្បីបង្កើតឡើងនូវ ស.ក.ប.ទ ដែលមាននិរន្តភាពតាមរយៈការចូលរួមពីអ្នកដែលបានទទួលផល និងសមត្ថភាពនៃការកសាងសមត្ថភាពដល់បុគ្គលិកការិយាល័យគំរោងនៃ ក្រ.ធ.ទ.ឧ សំរាប់ការអនុវត្តគំរោង ។

9 - ដើម្បីអភិរក្សបរិដ្ឋានដែលមិនធ្វើឱ្យមានការប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានក្នុង និងជុំវិញតំបន់សិក្សា ។

37. គោលដៅជាចំបងសំរាប់ការស្តារ ជួសជុល និងកសាងឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធផលិតផលកសិកម្មក្នុងតំបន់អាងទឹកស្ទឹងស្លាគូ គឺជាការកំណត់នូវធនធានទឹកទាំងឡាយដើម្បីបង្កើននូវផលិតកម្ម និងលើកកំពស់ផលិតផលដីទៃទៀត ។ យោងលើធនធានទឹកដែលមានបច្ចុប្បន្ន វិធីសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាបន្តបន្ទាប់បី គឺជាផែនការដែលត្រូវស្នើរបញ្ចូលទៅលើការអភិវឌ្ឍន៍ការស្រោចស្រពជាមូលដ្ឋាននៅក្នុងតំបន់ដូចជា :

1- ផែនការសាងសង់ឡើងវិញប្រព័ន្ធស្រោចស្រពនៅផ្នែកខាងលើស្ទឹងស្លាគូ (USP)

2- ផែនការស្តារជួសជុលឡើងនូវអាងតូចៗ (SRP)

3- ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្រះតូចៗ (PDP)

ក្នុងករណីនេះដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដ និងពង្រីកឡើងនូវផលប្រយោជន៍ ការអភិវឌ្ឍន៍ ការស្រោចស្រពជាមូលដ្ឋានខាងលើកម្មវិធីគាំទ្រជាបន្តបន្ទាប់គឺ :

i) កម្មវិធីពង្រីកផ្លូវជនបទ

ii) កម្មវិធីផលិតផលកសិកម្ម

iii) កម្មវិធីគាំទ្រដល់ការងារកសិកម្ម

iv) កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន

v) កម្មវិធីអភិរក្សបរិស្ថាន

ទំនាក់ទំនងរវាងផែនការនៃការស្តារជួសជុល និងកសាងឡើងវិញនូវការស្រោចស្រពជាមូលដ្ឋាន និងកម្មវិធីគាំទ្របានបង្កើតឡើងដូចតទៅ (មើល **Figure II-4.1.1**)

ទំនាក់ទំនងរវាងផែនការ និង កម្មវិធីគាំទ្រ

កម្មវិធីគាំទ្រ	ផែនការការអភិវឌ្ឍន៍ការស្រោចស្រពជាមូលដ្ឋាន		
	USP	SRP	PDP
ការពង្រីកផ្លូវជនបទ និង កសិដ្ឋាន	○	○	○
ផលិតផលកសិកម្ម	○	○	○
ការគាំទ្រដល់កសិកម្ម	○	○	○
ការអភិវឌ្ឍន៍បរិស្ថាន	○	○	○
ការអភិរក្សបរិស្ថាន	○	○	△

○ : តំរូវការ △ : តំរូវការមានកំណត់

38. ការប្រកាន់យកនូវរយៈកាលនៃផែនការអភិវឌ្ឍន៍ 5 ឆ្នាំ លើកទី 2 (2001-2005) និងការចូលរួមនៃសមភាគរបស់ផែនការមេទៅក្នុងការពិចារណា ដែលរយៈកាលនៃផែនការមេបានកំណត់ចាប់ពី ឆ្នាំ 2001 រហូតដល់ ឆ្នាំ 2010 សំរាប់រយៈពេល 10 ឆ្នាំ ។

39. រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានប៉ាន់ប្រមាណថា អត្រាកំណើនពលរដ្ឋប្រចាំឆ្នាំនឹងមានកំរិតខ្ពស់គឺ 2,4% សំរាប់ឆ្នាំ 2000 ដែលកើនឡើង 1,33 ដងនៃពលរដ្ឋឆ្នាំ 1998 ។ ដើម្បីធានាបាននូវសុវត្ថិភាពនៃបរិមាណតំរូវការតុល្យភាពបច្ចុប្បន្ន និងការផ្គត់ផ្គង់អង្ករនៅក្នុងតំបន់សិក្សាតំរូវការផលិតកម្មស្រូវ នឹងត្រូវកើនឡើង 2,4% ក្នុង 1 ឆ្នាំ ។ បរិមាណតំរូវការស្រូវនៅក្នុងតំបន់សិក្សានៅក្នុង ឆ្នាំ 2010 បានប៉ាន់ស្មានប្រមាណ 64.600 តោន ។

40. ការប្រើប្រាស់ដីនៅក្នុងផែនការមេ បានកំណត់ជាកំលាក់អំពីដីប្រើប្រាស់បច្ចុប្បន្ន ដែលបង្ហាញខាងក្រោមនេះ :

ផែនការប្រើប្រាស់ដី

(ឯកតា : ហ.ត)

	ផ្ទៃដីដាំដុះ	ព្រៃឈើ ដីដំណាំកសិផល	ព្រៃគុម្ពោត ព្រៃបាះ	ដីលំនៅដ្ឋាន	សរុប
បច្ចុប្បន្ន	44,240	4,370	9,130	7,260	65,000
កំណត់សំណើ	43,000*	7,000	5,000	10,000	65,000
សមតុល្យ	-1,240	2,630	-4,130	2,740	0

* : ដីវាលស្រែ 40,000 ហ.ត ដីដំណាំរដូវប្រាំង 3,000 ហ.ត

41. **ផែនការសាងសង់ឡើងវិញប្រព័ន្ធស្រោចស្រពនៅផ្នែកខាងលើស្ទឹងស្លាគូ** (USP):

ជំរើសទាំងអស់នៃការត្រួតពិនិត្យ គឺបានប៉ាន់ស្មានទៅលើតំបន់ និងផលប្រយោជន៍បច្ចេកទេសត្រឹមត្រូវ ការប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានការតាំងចិត្តរបស់រដ្ឋាភិបាល ព្រមទាំងការតាំងចិត្តរបស់អ្នកទទួលផល ។ ដែលជាលទ្ធផលជំរើស 3-1 (ខ្ពបត្របែក + ទំនប់លោកទាប) ត្រូវបានកំណត់ស្នើជាជំរើសដ៏ល្អនៃការអភិវឌ្ឍន៍ ។ ផ្ទៃដីស្រោចស្រពគឺសរុប 3.500 ហ.ត (មើល **Figure II-4.2.2**)

42. **ផែនការជួសជុលឡើងវិញអាងតូចៗ** (SRP):

នៅក្នុងតំបន់សិក្សាមានអាងតូចៗចំនួន 36 ដែលបាន ចុះបញ្ជីហើយដែលភាគច្រើនសាងសង់ឡើងក្នុងសម័យប៉ុលពត ។ ក្នុងខណៈដែលមានពត៌មានបច្ចេកទេសតិចតួចអំពីអាងទឹកតូចៗទាំងនេះ ការសិក្សាស្ទាបស្ទង់អង្កេតបានប្រព្រឹត្តទៅដោយបច្ចេកទេសនៃការវាយតំលៃ និងមធ្យោបាយសេដ្ឋកិច្ចដែលមានអាស្រ័យលើប្រភពទឹកដែលមានបរិមាណប៉ាន់ស្មាន ហើយនិងសេចក្តីបញ្ជាក់នៃការតាំងចិត្តរបស់ពួកអ្នកទទួលផល ។ ជាលទ្ធផលការស្តារជួសជុលឡើងវិញនូវអាងទឹកតូចៗចំនួន 15 ជាមួយនិងផ្ទៃដីសរុបប្រមាណ 280 ហ.ត ត្រូវបានកំណត់ស្នើរឡើងទៅតាមមធ្យោបាយបច្ចេកទេស និង សេដ្ឋកិច្ចនៃផែនការស្តារជួសជុលឡើងវិញ (មើល **Table II-4.3.3**) ។ ចំនួនផ្សេងទៀតក្នុងចំណោមអាងទឹកទាំងនោះដែល :

1- អាងទំនប់ កំសី ក្នុងឃុំញ៉ែងញ៉ង

2- អាងទឹក អាង 160 ក្នុងឃុំត្រពាំងធំខាងត្បូង

អាងទឹកទាំងពីរនេះបានចង្អុលបង្ហាញជាមួយអាទិភាពខ្ពស់ ដែលជាផែនការស្តារជួសជុលឡើងវិញដំបូងគេ ។ ផ្ទៃដីស្រោចស្រពនៃអាងទាំងពីរនេះគឺសរុប 42 ហ.ត ។

43. **ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្រះតូចៗ** (PDP):

ធនធានទឹកនៃស្ទឹងទាំងឡាយក្នុងតំបន់សិក្សាវាមានកំរិត ។ សំរាប់តំបន់ក្រៅ USP និង SRP ប្រភេទទឹកគឺទឹកភ្លៀង និងទឹកដែលបង្ហូរពីតំបន់ផ្នែកខាងលើ ។ ដើម្បីជាមធ្យោបាយសំរាប់រក្សាទុក និងប្រើប្រាស់គឺការសាងសង់ស្រះទឹក និងប្រើប្រាស់ប្រលាយដែលមានស្រាប់ជាស្រះទឹក ។ ស្រះទឹកបីប្រភេទត្រូវបានកំណត់

ស្នើឡើងជាផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្រះតូចៗ (PDP) ដែល :

1- ស្រះទឹកតូចដែលប្រើប្រាស់ដោយក្រុមកសិករ

2- ស្រះទឹកតូចដែលប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈឯកជន

3- ស្រះទឹកតូចដែលធ្វើក្នុងប្រឡាយដែលមានស្រាប់ ។ (មើល **Figure II-4.4.1, II-4.4.2** និង **Figure II-4.4.3**) បំណងសំខាន់ក្នុងការផ្តល់ស្រះនេះ គឺសំរាប់គ្រប់គ្រួសារ (ប្រមាណ 250 ភូមិ) ដែលស្ថិត នៅខាងក្រៅ USP និង SRP ។ PDP ជាមួយនឹងការសាងសង់ស្រះចំនួន 72 ក្នុងមួយភូមិ គឺកំណត់ស្នើឡើង សំរាប់រយៈពេល 10 ឆ្នាំ ។ ដែលជាគំរោងគំរូមួយនៃ PDP នៅក្នុងភូមិមួយនៃឃុំញ៉ៀងញ៉ង ត្រូវបានកំណត់ ស្នើឡើងសំរាប់ជាការសិក្សាដំបូង ។

44. **កម្មវិធីផលិតកម្មកសិកម្ម:**

ដើម្បីសំរេចនូវគោលដៅទាំងនេះនៃផែនការមេ ដំណាំសំណើដាំដុះសំរាប់ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ការស្រោចស្រពបីត្រូវបានជ្រើសរើស ដែលបង្ហាញខាងក្រោម (មើល **Figure II-4.5.1**):

ដំណាំជ្រើសរើសនៃផែនការអភិវឌ្ឍន៍ចំនួនបី

ផែនការ	ស្រូវ	ដំណាំរួមផ្សំ
1. ផែនការសាងសង់ឡើងវិញប្រព័ន្ធស្រោចស្រពនៅផ្នែកខាងលើ ស្ទឹងស្លាគូ (3,500 ហ.ត)	HYVs (ស្រូវដើមឆ្នាំ ពពូកស្រូវ IR) និងការបង្កើនពូជស្រូវក្នុងស្រុក (ពូជស្រូវកណ្តាល)	ពោត សណ្តែក (សណ្តែកបាយ សណ្តែកសៀង) សណ្តែកដី ល្ង និង បន្លែ (ត្រសក់ ប៉េងប៉ោះ គ្រប់ សណ្តែកកួរ ឪឡឹក ល្ពៅ ល្ពៅខ្សែ ម្ទេស ។ល។)
2. ផែនការស្តារជួសជុលឡើងវិញអាងតូចៗ (280 ហ.ត)		
3. ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្រះតូចៗ (2,100 ហ.តនៃដី 39,220 ហ.ត)	HYVsរឺបង្កើនពូជក្នុងស្រុក(ស្រូវកណ្តាល) ក្រោមលក្ខខ័ណ្ឌនៃទឹកភ្លៀង	សណ្តែក (សណ្តែកបាយ សណ្តែកសៀង) សណ្តែកដី ល្ង និង បន្លែ (ត្រសក់ ប៉េងប៉ោះ គ្រប់ សណ្តែកកួរ ឪឡឹក ល្ពៅ ល្ពៅខ្សែ ម្ទេស ។ល។)

មូលដ្ឋានសំរាប់ជំរើសខាងលើមានដូចតទៅ :

i) ដើម្បីរក្សាទុកប្រព័ន្ធការងារស្រែចំការជាមូលដ្ឋាន ដើម្បីនឹងសំរេចឱ្យបាននូវស្បៀងគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ប្រជាជនក្នុងតំបន់សិក្សា និងការដាំស្រូវនៅក្នុងរដូវវស្សា ។

ii) ដើម្បីនឹងចាប់ផ្តើមការដាំដំណាំរួមផ្សំ មុន ឬក៏ក្រោយការធ្វើស្រែជាមួយនឹងការពង្រីកទឹកស្រោចស្រពដែលមាន គឺដើម្បីនឹងបង្កើនប្រាក់ចំណូលរបស់កសិករទាំងអស់ ។

iii) ដើម្បីជ្រើសរើសដំណាំរួមផ្សំ ដែលសមស្របតាមការពិនិត្យនៃភាពសមរម្យតាមលក្ខខ័ណ្ឌធម្មជាតិ ផលប្រយោជន៍ដែលមាន និងទីផ្សារផលិតផលដែលអាចមានរួមបញ្ចូលនឹងបរិមាណផលិតកម្មសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ឧស្សាហកម្មក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងរូមផ្សំគឺតបច្ចុប្បន្ននៃបច្ចេកទេសការងារស្រែចំការរបស់កសិករ ។

45. ផ្ទៃដីស្រោចស្រពនៃផែនការអភិវឌ្ឍន៍ចំនួនបីគឺសរុប 5.880 ហ.ត ដែលផែនការនេះគ្របដណ្តប់គ្រប់ភូមិទាំងអស់ ព្រមទាំងគ្រួសាររបស់កសិករនៅក្នុងតំបន់សិក្សាស្រោចស្រពផ្នែកខាងលើស្ទឹងស្លាគូ (USP) ផែនការស្តារជួសជុលឡើងវិញអាងតូចៗ SRP និងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្រះតូចៗ (PDP) បានប៉ាន់ស្មានជាបន្តបន្ទាប់ 4.500 1.400 និង 30.000 គ្រួសារ ។

46. ក្រោមការស្តារជួសជុល និង កសាងឡើងវិញនូវសំណង់ស្រោចស្រពទាំងអស់ ព្រមទាំងកំណត់ស្នើគំរូដាំដុះ ការអភិវឌ្ឍន៍ខ្លះៗគឺ :

1- ការអនុវត្តន៍ការងារស្រែចំការ

2- ការប្រើប្រាស់ធនធានស្រែចំការ

3- ការចិញ្ចឹមគោ ក្របី និង ជ្រូកត្រូវបានកំណត់ស្នើឡើងសំរាប់ជាលទ្ធផលនៃគោលដៅការអភិវឌ្ឍន៍ ។

ផលប្រយោជន៍នៃការស្រោចស្រពបានប៉ាន់ស្មានដូចតទៅ :

កំណើនប្រាក់ចំណូលដែលប៉ាន់ស្មាន

(ឯកតា : លានរៀល)

ផែនការ	ចំណូលសរុប	ផលប្រយោជន៍	ផលកើន	កំណត់សំគាល់
កសិករមានដីមធ្យម				
1. USP	1.52	1.06	0.83	កសិករមានដីមធ្យម: 0.8 ហ.ត/គ្រួសារ
2. SRP	1.52	1.06	0.82	
3. PDP	0.48	0.31	0.07	ផ្ទៃដីស្រោចស្រព: 0.07 ហ.ត/គ្រួសារ

47. **កម្មវិធីពង្រីកផ្លូវជនបទ :**

ផ្លូវនៅក្នុងតំបន់សិក្សាដើរតួនាទីសំខាន់ដូចជា :

1- ការធ្វើដំណើរចាំបាច់ក្នុងការរស់នៅ

2- ផ្លូវកសិដ្ឋានដើម្បីដឹកជញ្ជូនឧបករណ៍កសិកម្ម

3- ផ្លូវទីផ្សារដើម្បីដឹកជញ្ជូនផលិតផលកសិកម្មទៅកាន់ទីផ្សារ ។

ដើម្បីនឹងរៀបចំពង្រីកផ្លូវជនបទ គ្រប់ផ្លូវទាំងអស់ក្នុងតំបន់សិក្សាបានចាត់ជាបីប្រភេទគឺ :

1-ផ្លូវធំ

2-ផ្លូវមធ្យម និង

3-ផ្លូវភ្ជាប់ទៅផ្លូវធំ និង ផ្លូវមធ្យម

សរុបផ្លូវទាំងអស់មាន 154,3 គម បានវាយតំលៃយោងទៅលើតំបន់គ្របដណ្តប់ លក្ខខ័ណ្ឌបច្ចុប្បន្នក៏រិតនៃសារៈសំខាន់ និងអាទិភាពសំរាប់ការស្តារជួសជុលឡើងវិញនៃផ្លូវទាំងនេះ ។ ក្រៅពីផ្លូវអាទិភាពទីមួយទាំងនេះ ផ្លូវបីបន្តបន្ទាប់ទៀតដែលមានប្រវែងសរុប 24,5 គម គឺបានចាត់ទុកជាអាទិភាពខ្ពស់ជាងគេ (មើល **Figure II-4.6.2**)

1) ពីត្រពាំងធំខាងជើងទៅត្រពាំងក្រញូង (13 គម)

2) ពីអូរសារ៉ាយទៅផ្លូវស្ទឹងស្លាគូ (5,5 គម)

3) ផ្លូវខ្ពបស្វាយ (6 គម)

48. **កម្មវិធីគាំទ្រកសិកម្ម :**

កម្មវិធីទាំងឡាយដែលគាំទ្រដល់កសិកម្មក្រោមផែនការមេដែលមានគឺ :

1- ក្រុមកសិករ (FGs) នៅកំរិតភូមិ

2- ការផ្សព្វផ្សាយសេវាកម្ម

3- សេវាឥណទាន

4- ផលិតផលកសិកម្ម និង ទីផ្សារ

(1) **ក្រុមកសិករ (FGs) នៅកំរិតភូមិ :** ដើម្បីនឹងគាំទ្រទៅដល់ផែនការស្តារជួសជុល និង កសាងឡើងវិញនូវការស្រោចស្រពជាមូលដ្ឋាន ស្ថាប័នមួយនៃក្រុមកសិករដែលមានតួនាទីក្រោម VDC គឺជាការចាំបាច់ ។ ស្របគ្នាជាមួយនឹងពតិមាននៃក្រុមកសិករ ស.ក.ប.ទ មួយ នឹងត្រូវបង្កើតឡើង ។ ការបង្កើត VDC និងក្រុមកសិករបានស្នើរដើម្បីអនុវត្តន៏សេវាឥណទាន សេវាផ្សព្វផ្សាយ ។ល។

(2) **សេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម និង ការបង្កាត់ពូជសត្វ :** កម្មវិធីបង្កើនសេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មរួមបញ្ចូលនិង :

- ការធ្វើស្រែបង្ហាញ
- ក្រុមលក់ដូរឧបករណ៍កសិកម្ម
- ការបណ្តុះបណ្តាលភ្នាក់ងារផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មភូមិ (VEWs) ក្នុងកំរិតភូមិចំពោះអ្នកដែលជាប្រធានក្រុមកសិករ ដើម្បីនិងបង្កើតឡើងនូវពូជស្រូវច្រើនប្រភេទដែលបានកំណត់ស្នើឡើង ។

(3) **សេវាឥណទាន :** តំលៃស្រូវនាពេលអនាគតនឹងកើនឡើងពី ពីរ ទៅ បីដង នៃតំលៃបច្ចុប្បន្ន ។ បរិមាណនៃចរន្តហិរញ្ញវត្ថុរបស់កសិករ គឺមានការខ្វះខាតសំរាប់វិនិយោគសមរម្យនៃទុនកសិកម្ម ។ ដើម្បីនឹងសំរេចគោលដៅទាំងនេះ កម្មវិធីប្រព័ន្ធឥណទានកសិកម្ម គឺជាការសំខាន់សំរាប់កសិករទាំងអស់ ។ កិច្ចព្រួតដៃគ្នារវាង NGOs និងស្ថាប័ននៃក្រុមកសិករឥណទានក្រោម VDC ត្រូវបានកំណត់ស្នើឡើង ។

(4) **ដំណើរការផលិតផលកសិកម្ម និង ទីផ្សារ :** ដើម្បីនឹងប្រព្រឹត្តទៅនៃ :

- ការប្រមូលផ្តុំ និង ទីផ្សារផលិតផលដំណាំ
- ទីផ្សារនៃស្រូវរបស់ ស.ក.ប.ទ ដែលបានមកពីថ្លៃសេវាស្រោចស្រពទឹក (ISF) វាជាការកំណត់សំណើឡើងក្នុងប្លង់មេដើម្បីបង្កើតឡើងក្រុមទីផ្សារ ។ សកម្មភាពទាំងអស់នៃក្រុមកសិករ វាមានផលប្រយោជន៍ច្រើនយ៉ាងសំរាប់ពង្រីកនូវកន្លែងប្រមូលផល និង សកម្មភាពទីផ្សារតាមរយៈសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយប្រសិទ្ធិភាព ការបង្កើត ការប្រកួតប្រជែង និងបង្កើនឡើងនូវអានុភាពកិច្ចព្រមព្រៀងតំលៃលក់ដូរ ។

49. **សមាគមកសិករប្រើប្រាស់ទឹក (ស.ក.ប.ទ)**

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានចេញសារាចរលេខ 01 ដើម្បីអនុវត្តន៍ទៅលើនយោបាយសំរាប់និរន្តរភាពនៃប្រព័ន្ធស្រោចស្រពនៅខែ មករា ឆ្នាំ 1999 អាស្រ័យដោយមូលដ្ឋានសំខាន់ៗដូចនេះ :

- តួនាទីស្របច្បាប់របស់ ស.ក.ប.ទ
- ការជាប់ទាក់ទងនៃ ស.ក.ប.ទ ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធ
- តួនាទីរបស់កសិករក្នុងការបង់ថ្លៃប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំ (O&M) និងតំលៃជួសជុលបន្ទាន់
- ការចាត់ចែងផ្តល់ទឹកឱ្យមានសមភាព

ការបង្កើត ស.ក.ប.ទ នៅក្នុងតំបន់សិក្សាបានកំណត់ស្នើឡើងដោយមានចំណងរចនាសម្ព័ន្ធនៃប្រព័ន្ធដូចជា :

1- គណៈកម្មាការផ្លូវទឹកក្នុងកំរិតផ្លូវទឹក

2- គណៈកម្មាការប្រលាយស្រោចស្រព (ប្រលាយទី III) ក្នុងកំរិតប្រលាយស្រោចស្រព

3- គណៈកម្មាការប្រលាយរងក្នុងកំរិតប្រលាយរង

4- គណៈកម្មាការប្រលាយមេ ក្នុងសំណង់យកទឹក ឬ ក្បាលហុងទឹក

5- គណៈកម្មាការជាន់ខ្ពស់ក្នុងកំរិតគំរោង

50. ដើម្បីនឹងសំរេចនូវគោលបំណងទាំងអស់នេះនៃ ស.ក.ប.ទ ការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិករបស់ ស.ក.ប.ទ គឺជាការសំខាន់ ។ ក្រ.ធ.ទ.ឧ បានកំណត់ស្នើឡើងដើម្បីផ្តល់នូវការបណ្តុះបណ្តាលសំរាប់ការបង្កើត ស.ក.ប.ទ និងដំណើរការរបស់វា ដូចជាការងារបច្ចេកទេស និងការងាររដ្ឋបាលដែលចាំបាច់សំរាប់ប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំសំណង់ស្រោចស្រពទៅដល់ពួកគេដែលជាបុគ្គលិករបស់ ស.ក.ប.ទ ។

51. **ការកសាងសមត្ថភាពរបស់ ក្រ.ធ.ទ.ឧ :**

ក្រ.ធ.ទ.ឧ នឹងបង្កើតឡើងនូវការិយាល័យគំរោងមួយ ក្នុងពេលដែលផែនការអភិវឌ្ឍន៍ត្រូវបានអនុវត្តន៍ ។ ក្នុងបច្ចុប្បន្នកាលមន្ទីរធនធានទឹកខេត្តតាកែវ មានសមត្ថភាពមិនច្រើនឡើយសំរាប់ការអនុវត្តន៍ពីព្រោះចរន្តការងារទាំងនេះវាច្រើនណាស់សំរាប់មន្ទីរ ។ ដើម្បីនឹងអនុវត្តន៍ឱ្យមានភាពរលូន ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់បានកំណត់ស្នើឡើង ឯការកសាងសមត្ថភាពជាបន្តបន្ទាប់នៃ ក្រ.ធ.ទ.ឧ ក៏ត្រូវបានកំណត់ស្នើឡើងដែរគឺ :

1- ពង្រឹងនូវសមត្ថភាពក្នុងការធ្វើផែនការ ធ្វើគំរោងការ និងគ្រប់គ្រងការសាងសង់ ។

2- តែងតាំងអ្នកជំនាញសំរាប់ ស.ក.ប.ទ និង ការងារប្រតិបត្តិ និងការថែទាំ

3- បណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិករបស់ការិយាល័យគំរោងអំពីការធ្វើផែនការ នៃគំរោងស្រោចស្រព ការធ្វើគំរោងការនៃសំណង់ស្រោចស្រព ត្រួតពិនិត្យការសាងសង់ និងផ្ទេរនូវប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំទៅដល់ ស.ក.ប.ទ ។ល។

52. **កម្មវិធីអភិរក្សបរិស្ថាន** :

កម្មវិធីអភិរក្សបរិស្ថានជាបន្តបន្ទាប់ត្រូវបានកំណត់ស្មើឡើងយោងទៅលើ :

1- លក្ខខ័ណ្ឌដែលមានស្រាប់នៅក្នុង និង ក្រៅតំបន់សិក្សា

2- លក្ខណៈនៃសមភាគសំខាន់ៗនៃផែនការមេ

3- លទ្ធផលនៃការត្រួតពិនិត្យបរិស្ថានដំបូង (IEE) គឺ :

- កម្មវិធីសំរាប់ធ្វើឱ្យមានការប៉ះពាល់តិចតួច និងការត្រួតពិនិត្យការប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាន (ទឹកដែលការពារពីសេចក្តីអន្តរាយ និងជំនួយដល់ការប៉ះពាល់លំនៅដ្ឋានទាំងឡាយ)

- កម្មវិធីសំរាប់និរន្តរភាពជាកំលាក់នៃបរិស្ថាន (ការគ្រប់គ្រងនីវ៉ូទឹករវាងប្រភពពីរផ្សេងគ្នា គឺតំបន់ខាងលើ និង ខាងក្រោម និងអភិរក្សធនធានព្រៃឈើ) ។

53. **កម្មវិធីអនុវត្តន៍:**

កម្មវិធីអនុវត្តន៍ទាំងឡាយនៃផែនការសាងសង់ឡើងវិញ ការស្រោចស្រពនៅតំបន់ស្ទឹងស្លាគូផ្នែកខាងលើ (USP) ផែនការស្តារជួសជុលអាងតូចៗ (SRP) និងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្រះទឹកតូចៗ (PDP) គឺបង្ហាញជាបន្តបន្ទាប់ :

ដំណាក់កាល និង រយៈពេលនៃ USP

	ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ	ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ
ដំណាក់កាល -1	800 ហ.ត	ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ 2002 – ដើមឆ្នាំ 2006
ដំណាក់កាល -2	2,700 ហ.ត	ចុងឆ្នាំ 2003 – ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ 2008
សរុប	3,500 ហ.ត	

ដំណាក់កាល និង រយៈពេលនៃ SRP

	ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ	ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ
ដំណាក់កាល -1	អាងទឹក 2	ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ 2002 – ដើមឆ្នាំ 2006
ដំណាក់កាល -2	អាងទឹក 7	ចុងឆ្នាំ 2003 – ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ 2008
ដំណាក់កាល -3	អាងទឹក 6	ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ 2006 – ដើមឆ្នាំ 2010

ដំណាក់កាល និង រយៈពេលនៃ PDP

	ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ	ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ
ដំណាក់កាល -1	ស្រះ 6 ក្នុងមួយភូមិ	ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ 2002 – ដើមឆ្នាំ 2006
ដំណាក់កាល -2	ស្រះ 24 ក្នុងមួយភូមិ	ចុងឆ្នាំ 2003 – ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ 2008
ដំណាក់កាល -3	ស្រះ 42 ក្នុងមួយភូមិ	ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ 2006 – ដើមឆ្នាំ 2010
សរុប	ស្រះ 72 ក្នុងមួយភូមិ	

54. **ទំលៃគ្រោង :**

ការប៉ាន់ស្មានតំលៃគ្រោងទាំងអស់សំរាប់ USP SRP និង PDP គឺដូចតទៅ :

1- ផែនការសាងសង់ឡើងវិញនូវការស្រោចស្រពផ្នែកខាងលើស្ទឹងស្លាគូ (USP) : 71.460,1 លានរៀល

2- ផែនការស្តារជួសជុលឡើងវិញនូវអាងតូចៗ (SRP)

តំលៃគ្រោងនៃអាងទឹកតូចៗតំបូង

ឈ្មោះអាងទឹក	អាទិភាព	ផ្ទៃដីស្រោចស្រព (ហ.ត)*	តំលៃគ្រោង** (ពាន់រៀល)
ទំនប់ កំសី	1st	21	395,870
អាង 160	1st	21	379,100
ត្រពាំងលៀន	3rd	10	261,030

* : ការចុះបញ្ជីផ្ទៃដីស្រោចស្រពដោយឃុំ និង ការិយាល័យស្រុក

**: តំលៃបំរុងពុំបានគិតបញ្ចូល

3) ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្រះទឹកតូចៗ (PDP)

តំរោងតំលៃនៃការអភិវឌ្ឍន៍ស្រះទឹកតូចៗ

ប្រភេទស្រះទឹក	មាឌប្រសិទ្ធិភាព (ម³)	ផ្ទៃស្រោចស្រព/1ស្រះ (ហ.ត)	ចំនួនស្រះទឹក	ផ្ទៃស្រោចស្រព (ហ.ត)	តំលៃគំរោង* (ពាន់រៀល)
ស្រះទឹក (ការគ្រប់គ្រងជាក្រុម)	846	0.34	15	ប្រមាណ 5ហ.ត	129,380
ប្រលាយទឹក (ការគ្រប់គ្រងជាក្រុម)	846	0.34	15	ប្រមាណ 5ហ.ត	97,550
ស្រះទឹក (ការគ្រប់គ្រងម្នាក់ៗ)	184	0.07	72	ប្រមាណ 5ហ.ត	154,830

*: តំលៃបំរុងពុំបានគិតបញ្ចូល ។

55. **ការវាយតំលៃគំរោង :**

ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ការស្រោចស្រពចំនួនបីនៃ USP SRP និង PDP បានត្រូវវាយតំលៃដោយការបំភ្លឺនៃការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយសេដ្ឋកិច្ចដែលមានការត្រលប់មកវិញនៃអត្រាសេដ្ឋកិច្ចខាងក្នុង (EIRR) ដូចបង្ហាញខាងក្រោម :

1- USP (3.500 ហ.ត) មានការត្រលប់មកវិញនៃអត្រាសេដ្ឋកិច្ចខាងក្នុង (EIRR) 10 % និងមធ្យោបាយសេដ្ឋកិច្ចដែលមានគ្រប់គ្រាន់ ។ វាគឺជាសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ខ្ពស់ដើម្បីនឹងបង្កើនឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ នូវប្រាក់ចំណូលពីកសិកម្មសំរាប់ការទូទាត់តំលៃប្រតិបត្តិការ និង ការជួសជុលថែទាំនូវសំណង់ទាំងអស់របស់គំរោង ។

2- ក្នុងចំណោមអាងទឹកតូចៗចំនួន 15 អាងទឹកកំសីនៃ SRP (21 ហ.ត) និងអាង 160 នៃ SRP (21 ហ.ត) មាន EIRR ខ្ពស់គឺ 9,4% និង 9,8 % ។

3- PDP មានមធ្យោបាយសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ជាងគេក្នុងឱកាសនៃ EIRR ប៉ុន្តែភាពសំខាន់នៃការប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ចកសិកម្ម នៅក្នុងខណៈពេលដែលកំណើនប្រាក់ចំណូលសុទ្ធដែលបានប្រៀបធៀបតិចជាងតំបន់ទាំងពីរគឺ USP និង SRP ។

56. **ការជ្រើសរើសគំរោងអាទិភាពទាំងឡាយសំរាប់ការសិក្សាដំបូង :**

ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ការស្រោចស្រពជាបន្តបន្ទាប់ (USP SRP និង PDP) បានត្រូវជ្រើសរើសជាគំរោងអាទិភាពសំរាប់ការសិក្សាដំបូង :

1-ផែនការសាងសង់ឡើងវិញនូវការស្រោចស្រពនៅតំបន់ផ្នែកខាងលើស្ទឹងស្លាគូ (USP) ប្រមាណ3.500 ហ.ត

2- ផែនការស្តារជួសជុលឡើងវិញ អាងទឹកតូចៗ (SRP) ប្រមាណ 42 ហ.ត ដែល :

- កំសី (21 ហ.ត)
- អាង 160 (21 ហ.ត)

3- ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្រះទឹកតូចៗ (PDP) :

ការងារទាំងនេះវាមានបីប្រភេទនៅក្នុងផែនការ :

1- ស្រះទឹកដែលប្រើប្រាស់ជាឯកជន

2- ស្រះទឹកដែលប្រើប្រាស់ដោយក្រុមកសិករ

3- ស្រះទឹកក្នុងប្រលាយដែលប្រើប្រាស់ដោយក្រុមកសិករ

ដើម្បីនឹងបង្កើតឡើងនូវផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្រះតូចៗនៅក្នុងករិតដំបូង យ៉ាងហោចណាស់ក៏ផែនការអភិវឌ្ឍន៍មួយ សំរាប់ប្រភេទស្រះទឹកនីមួយៗគំរូឱ្យសិក្សាជា PDP គំរូនៅក្នុងភូមិមួយ ។ ស្រះក្នុងប្រឡាយមាន EIRR ខ្ពស់ជាងប្រភេទដទៃទៀត និងសក្តានុពលទឹកដែលមាននៅក្នុងប្រលាយស្រាប់ គឺជាកត្តាមធ្យោបាយមួយ ។ ស្ថិតនៅក្នុងការពិចារណានៃលក្ខខ័ណ្ឌយ៉ាងដូច្នេះ ភូមិមួយនៅក្នុងឃុំញ៉ែងញ៉ង គ្របដណ្តប់ទៅដោយប្រឡាយចំនួន 8 បានត្រូវជ្រើសរើសសំរាប់ការសិក្សាដំបូង ។

សំរាប់កម្មវិធីពង្រីកផ្លូវជនបទ (RIP) ផ្លូវអាទិភាពចំនួនបីជាបន្តបន្ទាប់មានប្រវែងសរុប 24,5 គម បានត្រូវជ្រើសរើសសំរាប់ការសិក្សាដំបូង :

1- ពីត្រពាំងធំខាងជើងទៅត្រពាំងក្រញូង (13 គម)

2- ពីអូរសារ៉ាយ ទៅ ផ្លូវស្ទឹងស្លាគូ (5.5 គម)

3- ផ្លូវខ្ពបស្វាយ (6 គម)

កម្មវិធីគាំទ្រដទៃទៀត សំរាប់ការជ្រើសរើសគំរោងស្រោចស្រពអាទិភាព ក៏ត្រូវតែសិក្សានៅក្នុងករិតដំបូង ដើម្បីនឹងធ្វើឱ្យប្រាកដនូវការប៉ះពាល់ដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ការស្រោចស្រព និងឥទ្ធិពលសង្គមដទៃទៀត និងសេចក្តីបញ្ជាក់ការលើកកំពស់នៃស្តង់ដាររស់នៅរបស់កសិករ ។

1-កម្មវិធីផលិតផលកសិកម្ម

2- កម្មវិធីគាំទ្រដល់វិស័យកសិកម្ម

3- កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន

4- កម្មវិធីអភិរក្សបរិស្ថាន

57. **សិក្ខាសាលាស្តីពីការចូលរួមនៅជនបទ** (PRA):

សិក្ខាសាលាចំនួន 20 លើកបានប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរយៈពេល បួនថ្ងៃ គឺពីថ្ងៃ 13 ខែមិថុនា ទៅដល់ថ្ងៃ 16 ខែមិថុនា ឆ្នាំ 2001 ដែល 12 លើកជាមួយអ្នកទទួលផល 6 លើកជាមួយបុគ្គលិករដ្ឋបាលក្នុងតំបន់ 1 លើកជាមួយ NGOs និង1លើកទៀតជាមួយអង្គការរដ្ឋាភិបាលក្នុងតំបន់ ។ សរុបអ្នកចូលរួមនៅក្នុងសិក្ខាសាលាទាំងនេះមានច្រើនជាង 280 នាក់ ដែលចំនួនអ្នកចូលរួមសំរាប់សិក្ខាសាលានីមួយៗ មានស្រីប្រមាណ 40% ហើយជាលទ្ធផលពង្រាងបួង់មេបានត្រូវទទួលយកដោយអ្នកចូលរួមទាំងអស់ក្នុងសិក្ខាសាលានេះ ។

ជំពូកទី III
ជំរើសការសិក្សាលើផ្ទៃដីស្រោចស្រពនៃគំរោងស្លាគូផ្នែកខាងលើ

58. គំរោងស្លាគូផ្នែកខាងលើ (USP) ដែលបានជ្រើសរើសជាអាទិភាពក្នុងខណៈកំពុងសិក្សាគំរូប្លង់មេ (Master Plan) បំណងស្រោចស្រពផ្ទៃដី 3,500 ហិចតា ដោយការស្តាបនាឡើងវិញនូវអាងទឹកពីរមានទីតាំងលើស្ទឹងស្លាគូ ហើយវាបានហូរទៅកាន់ប្រឡាយបង្វែរទឹករវាងអាងទឹកពីរ ។ ប្រឡាយមេពីរខ្សែ (ប្រឡាយលេខ 33 និងប្រឡាយកោះក្អែក) និងប្រឡាយលេខ 24 ដែលចំនុចចាប់ផ្តើមពីអាងទឹកខ្ពបត្របែក និងប្រឡាយរងរបស់វា ។ នៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃការសិក្សានូវអ្វីៗដែលអាចធ្វើទៅបាន (សំណង់ទំនប់ ប្រឡាយ ផ្ទៃដីស្រោចស្រព...) វគ្គ – II ការងារវាស់ស្ទង់លំអិតយ៉ាងច្រើន ដែលបានប្រព្រឹត្តទៅតាមបណ្តោយប្រឡាយមេកោះក្អែក ។ ក្នុងការបន្ថែមផែនទីឋានលេខា 1/10.000 ជាមួយខ្សែវ៉ណ្ណ 1 ម ចន្លោះពេលដែលបានរៀបចំជាថ្មីសំរាប់តំបន់អាទិភាពនៃគំរោងស្លាគូផ្នែកខាងលើ (USP) ។ លើមូលដ្ឋានទិន្នន័យជាច្រើនដែលបានពិភាក្សាថ្មីៗថាប្រឡាយមេកោះក្អែក ដែលមានស្រាប់មិនមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់នឹងបានស្តាបនាឡើងវិញទេ ហើយវាមិនមានមុខងារត្រឹមត្រូវដូចប្រឡាយបន្ទាប់ពីការស្តាបនាឡើងវិញ ។ កំរិតកំពស់បាតប្រឡាយដែលមានស្រាប់ឡើងចុះៗ (ផ្លាស់ប្តូរជានិច្ច) តាមបណ្តោយមុខកាត់ប្រឡាយដែលតំរូវឱ្យជីកជំរៅពី 6 ម ទៅ 7 ម ដែលជាជំរៅជីកអតិបរមាសំរាប់ការស្តាបនាប្រឡាយ ។ សូមមើល **Figure III – 1.1** ។ លើសពីនេះទៀតក្នុងការស្តាបនាបរិមាណដីជីក ការថែទាំជើងទេរ និង តំរូវការសំណង់ដោះទឹកសំរាប់ការពង្រីងប្រឡាយដ៏សំខាន់ ហើយតំលៃនៃការថែទាំ និងការស្តាបនាឱ្យល្អ ហើយជាបន្ទាន់ផងដែរ ។ ដូចនេះការស្តារឡើងវិញនៃប្រឡាយមេកោះក្អែក ដែលមានស្រាប់មិនត្រូវបានពិចារណាដូចដែរ "ផែនការគំរូសមរម្យនៃការស្តារ និង

ស្ថាបនាឡើងវិញ" ។

59. ជំនួសប្រឡាយមេកោះក្អែកដែលមានស្រាប់ ហើយជំរើសជាបន្តបន្ទាប់ដែលបានប្រៀបធៀបជាចំបង លើតំលៃនៃការស្ថាបនា ។

ជំរើសទី 1: ប្រឡាយកោះក្អែកថ្មី (1.600 ហ.ត : 11.5 គ.ម) + ប្រឡាយ 33 (1,900 ហ.ត : 7.3 គ.ម) + ប្រឡាយរង (36.5 គ.ម) + ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព (មើល **Figure III-2.1.**)

ជំរើសទី 2: ប្រឡាយ 33 (3.500 ហ.ត : 7.3 គ.ម) + ប្រឡាយរង (44.7 គ.ម) + ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព (មើល **Figure III-2.2.**)

តំលៃស្ថាបនានៃផែនការដែលបានជ្រើសរើស

ឯកតា : US$ 1000

ប្រភេទ	ជំរើសទី 1	ជំរើសទី 2
ប្រឡាយមេ 33	675	
ប្រឡាយមេកោះក្អែកថ្មី		-
សរុបរង		707
ប្រឡាយរង និង ប្រឡាយស្រោចស្រព		4.781
សរុប		5.578
តំលៃក្នុង 1 ហិចតា		1.6

មានភាពខុសគ្នាយ៉ាងច្រើនរវាងតំលៃស្ថាបនានៃជំរើសទាំងពីរ ។ ជំរើសទី 2 ត្រូវបានសំរេចចុងក្រោយក្នុងការជ្រើសរើសផ្ទៃដីស្រោចស្រពនៃគំរោងស្លាគូផ្នែកខាងលើ (USP) ។ ផ្ទៃដី 3.500 ហិចតា មិនត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរចំនួន ប៉ុន្តែទីតាំងនៃផ្ទៃដីស្រោចស្រព ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដូចបង្ហាញក្នុង **Figure II-2.2.** ។

ជំពូកទី IV ការសិក្សានូវអ្វីៗដែលអាចធ្វើបានសំរាប់គំរោងអាទិភាព

IV-2 ផែនការស្ថាបនាឡើងវិញប្រព័ន្ធស្រោចស្រពស្ទឹងស្លាគូផ្នែកខាងលើ (USP)

60. ការសិក្សាឡើងវិញដែលអាចធ្វើទៅបានលើ (USP) បានប្រព្រឹត្តទៅតាមផែនការស្ថាបនាឡើងវិញ ដែលបានស្នើរឡើង (មើល **Figure IV-1.4.1**) :

- ផ្ទៃដីស្រោចស្រពសុទ្ធ : 3.500 ហ.ត
- អ្នកចូលរួមទទួលផលប្រយោជន៍ : 4.020 គ្រួសារ 32 ភូមិ និង 5 ឃុំ ក្នុងស្រុកត្រាំកក់ ។
- ស្ថាបនាឡើងវិញនៃអាងទឹកទំនប់លោក រួមជាមួយសំណង់បង្ហៀរ (មើល **Figure IV-2.3.1.**) (ផ្ទៃរងទឹកភ្លៀង = 332 គម^2 បរិមាណទឹករក្សាជាក់លាក់ = 1 លានម៉ែត្រគូប កំរិតកំពស់ខ្នងទំនប់

EL=43.3 ម ធារទឹកជំនន់ (100 ឆ្នាំ) = 420 ម³/វិនាទី កំរិតកំពស់ទឹកអតិបរមា EL=41.3 ម អប្បបរមា EL=40.4 ម និងប្រវែងទំនប់ L= 2.5 គ.ម)

- ស្តាបនាឡើងវិញនៃអាងទឹកខ្លបត្របែក រួមជាមួយសំណង់បង្ហូរទឹកចូល និង សំណង់បង្ហៀរ (មើល **Figure IV-2.3.2.**) (ផ្ទៃរងទឹកភ្លៀង = 137 គម² បរិមាណទឹករក្សាជាក់លាក់ = 2.63 លានម៉ែត្រគូប កំរិតកំពស់ខ្នងទំនប់ EL=39.0 ម ធារទឹកជំនន់ (100 ឆ្នាំ) = 195 ម³/វិនាទី កំរិតកំពស់ទឹកអតិបរមា EL=37.3 ម អប្បបរមា EL=34.2 ម ប្រវែងទំនប់ L=3.3 គ.ម)
- ស្តាបនាឡើងវិញនៃប្រឡាយបង្វែរទឹក (Q=3.5 ម³/វិនាទី L=9.4 គ.ម) រវាងអាងទឹកទាំងពីរខាងលើ ។
- ស្តាបនាឡើងវិញនូវប្រឡាយមេ 33 (Q=3.2 ម³/វិនាទី L=7.3 គ.ម)
- ស្តាបនាឡើងវិញនូវប្រឡាយ 24 (Q=0.6 ម³/វិនាទី L=5.7 គ.ម)
- ស្តាបនាឡើងវិញនូវប្រឡាយរង 6 ខ្សែផ្សេងទៀតមានប្រវែងសរុប (L=39 គ.ម)
- ការអភិវឌ្ឍទឹកសិដ្ឋានរួមជាមួយប្រឡាយស្រោចស្រព (1/ 33 ហិចតាជាមធ្យម) និងផ្លូវទឹក (1 / 5 ហិចតាជាមធ្យម) មើល **Figure IV-2.3.3** ។

IV-3 ផែនការស្តាបនាឡើងវិញអាងទឹកខ្នាតតូច (SRP)

61. ផែនការស្តាបនាឡើងវិញអាងទឹកខ្នាតតូច (SRP) មានពីរគំរោងឈ្មោះថាអាងទឹក 160 SRP និងអាងទឹក កំសី SRP ។ ការសិក្សានូវអ្វីៗដែលអាចធ្វើទៅបានលើគំរោងទាំងពីរនេះ ប្រព្រឹត្តទៅបានតាមផែនការស្តារឡើងវិញជាបន្តបន្ទាប់ដែលស្នើឡើង :

(1) អាងទឹក 160 SRP (មើល **Figure IV-3.2.1.**)

- ផ្ទៃដីស្រោចស្រពសុទ្ធ : 25 ហិចតា
- អ្នកចូលរួមទទួលផលប្រយោជន៍ :130 គ្រួសារក្នុងភូមិត្រពាំងឈូក
- ការស្តារឡើងវិញនៃអាងទឹករួមជាមួយសំណង់បង្ហូរទឹកចូល និងសំណង់បង្ហៀរ (ផ្ទៃរងទឹកភ្លៀង = 2 គម² បរិមាណទឹករក្សាជាក់លាក់ = 29.300 ម³ កំរិតកំពស់ខ្នងទំនប់ EL=46.5 ម ធារទឹកជំនន់ (20ឆ្នាំ) = 6 ម³/វិនាទី កំរិតកំពស់ទឹកអតិបរមា EL=45.3 ម អប្បបរមា EL=44.0 ម) ។

(2) អាងទឹកកំសី SRP (មើល **Figure IV-3.2.2.**)

- ផ្ទៃដីស្រោចស្រពសុទ្ធ : 27 ហិចតា
- អ្នកចូលរួមទទួលផលប្រយោជន៍ : 37 គ្រួសារក្នុងភូមិកំសី
- ស្តារឡើងវិញនៃអាងទឹក រួមជាមួយសំណង់បង្ហូរទឹកចូល និងសំណង់បង្ហៀរ (ផ្ទៃរងទឹកភ្លៀង = 5.2 គម² បរិមាណទឹករក្សាជាក់លាក់ = 19.700 ម³ កំរិតកំពស់ខ្នងទំនប់

EL=13.8 ម ធារទឹកជំនន់ (20ឆ្នាំ) =11.4 ម^3/វិនាទី កំរិតកំពស់ទឹកអតិបរមា EL=12.6 ម អប្បបរមា EL=12.0 ម) ។

IV-4 ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្រះទឹកតូចៗ (PDP)

62. PDP រួមមានស្រះ 3 ប្រភេទ ឈ្មោះថា i) ស្រះជាក្រុម ii) ស្រះឯកត្តជន និង iii) ស្រះទឹកប្រើប្រឡាយដែលមានស្រាប់ ។ ដូចក្នុងគំរោងគំរូនៃ PDP ភូមិត្រពាំងស្មោរត្រូវបានជ្រើសរើសក្នុងឃុំញ៉ែងញ៉ង ហើយការសិក្សានូវអ្វីៗដែលអាចធ្វើទៅបានលើគំរោងគំរូ ដែលបានប្រព្រឹត្តទៅនឹងបានស្នើរជាបន្តបន្ទាប់នៃ PDP ក្នុងភូមិត្រពាំងស្មោរ :

- ផ្ទៃដីស្រោចស្រពសុទ្ធ : សរុប 5.8 ហិចតា
- អ្នកចូលរួមទទួលផលប្រយោជន៍ : សំរាប់ 88 គ្រួសារ ក្នុងភូមិត្រពាំងស្មោរ
- ចំនួនស្រះ : 30 ស្រះ ប្រកបឡើង 14 ស្រះជាក្រុម 13 ស្រះឯកត្តជន និង 3 ស្រះទឹកប្រើប្រឡាយដែលមានស្រាប់ (មើល **Figure IV-4.1.2.**) ។

ផែនការខាងលើគ្របដណ្តប់ប្រហែល 80 % នៃគ្រួសារសរុប និង 70 % នៃប្រជាជនសរុបក្នុងភូមិ ។

IV-5 កម្មវិធីទ្រទ្រង់

63. **កម្មវិធីផលិតកម្មកសិកម្ម (សូមមើល Figure IV-5.1.1.)**

(1) USP : ស្រូវរដូវវស្សាចំនួន 3.500 ហ.ត នឹងត្រូវស្រោចស្រព ហើយទឹកនេះនឹងស្រោចស្រពបន្ថែមលើផ្ទៃ ដី 500 ហ.ត និងដំណាំរួមផ្សំចំនួន 550 ហ.ត មុន និងក្រោយការដាំដុះស្រូវតែរៀងៗខ្លួន ។ ចំពោះដំណាំរួមផ្សំ (ពោត សណ្តែកដី សណ្តែកសៀង សណ្តែកខៀវ ល្ង និងបន្លែជាច្រើនប្រភេទទៀត) នឹងបង្កើនប្រាក់ចំណូលគ្រួសារកសិករ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចាំបាច់ណាស់ត្រូវជួយទ្រទ្រង់ដល់ពួកគាត់នៅទីផ្សារលក់ផលិតផលផងដែរ ។

(2) អាង 160 SRP : គំរូដាំដុះមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នានឹង USP ដែលនឹងត្រូវអនុវត្តន៍នៅអាង 160 SRP ដោយពិចារណាលើលទ្ធភាពទឹកស្រោចស្រព អាងទឹកដែលបានស្តារឡើងវិញនឹងស្រោចស្រពលើស្រូវនៅរដូវវស្សាចំនួន 25 ហ.ត ដែល 17 ហ.ត ស្រូវក្នុងស្រុក និង 8 ហ.ត ស្រូវបង្កាត់ ។ បន្ថែមពីនេះដំណាំរួមផ្សំ នឹងត្រូវស្រោចស្រពលើផ្ទៃដី 2 ហ.ត និង 3 ហ.ត មុន និងក្រោយការដាំដុះស្រូវនីមួយៗ ។

(3) កំសី SRP : កំសី SRP ត្រូវតែគំណត់ប្រភពទឹកដោយអាស្រ័យលើទំហំអាងទឹក ។ ការដាំដុះតែមួយគត់នឹងអាចស្រោចស្រពបាននូវរដូវវស្សា ។ គំរោងបានស្នើឡើងថាដំណាំរួមផ្សំចំនួន 3 ហ.ត នឹងត្រូវដាំក្រោយពេលធ្វើថ្នាលរួច 16 ហ.ត ស្រូវក្នុងស្រុក និង 8 ហ.ត ស្រូវពូជបង្កាត់ ។ ការស្រោចស្រពពេលរៀបចំថ្នាលរួចនឹងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនៅផលិតកម្ម និងទិន្នផលស្រូវដែលរំពឹងលើទឹកភ្លៀង ។

(4) **ត្រពាំងស្ពោរ PDP** : ពិចារណាពីប្រភពទឹកដែលមានកំរិតកំណត់ ការស្រោចស្រពបានស្នើឡើងសំរាប់ការធ្វើផ្កាលស្រូវចំនួន 1 ហ.ត ដំណាំរួមផ្សំចំនួន 4.82 ហ.ត ក្នុងរដូវវស្សា និងដំណាំរួមផ្សំចំនួន 2.64 ហ.ត ក្នុងរដូវប្រាំង ។

64. ទិន្នផលស្រូវគោលដៅ និងដំណាំរួមផ្សំ បានប៉ាន់ស្មានតាមរយៈការត្រួតពិនិត្យទិន្នផលផ្ទៃដីស្រោចស្រពដែលមានស្រាប់ក្នុង និងជុំវិញតំបន់គំរោង ។ ផលិតកម្មស្រូវនឹងទទួលបានចំនួន 10.350 តោននៅតំបន់ USP ចំនួន 74 តោននៅតំបន់អាង 160 SRP និងចំនួន 71 តោននៅកំសី SRP ។ ផលិតកម្មនឹងកើនថែមទៀតចំនួន 6.050 តោន 37 តោន និង 37 តោន នៅគំរោងដែលរំពឹងទុក ។ ជាពិសេសដំណាំរួមផ្សំនៅតំបន់ USP នឹង ក្លាយជាដំណាំចំបងសំរាប់ប្រភពប្រាក់ចំណូលរបស់អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ ។ ចំពោះដំណាំរួមផ្សំនៅ PDP នឹងចូលរួមបង្កើនប្រាក់ចំណូលដល់អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ផងដែរ ។

65. តុល្យភាពស្បៀងក្នុងតំបន់ USP និង SRP នឹងត្រូវធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងតាមរយៈការបង្កើនផលិតកម្មស្បៀង ។ ស្រូវសល់ពីតំរូវការរបស់គំរោងនីមួយៗនឹងមានចំនួន 4.200 តោន នៅក្នុងតំបន់ USP ចំនួន 20 តោន នៅក្នុងអាង 160 SRP និងចំនួន 47 តោន នៅក្នុងកំសី SRP ។ ស្រូវសល់ពីតំរូវការជាមធ្យមក្នុងគ្រួសារនឹងមាន ចំនួន 1.050 គ.ក នៅ USP ចំនួន 150 គ.ក នៅអាង 160 SRP ហើយនិងចំនួន 1.280 គ.ក នៅកំសី SRP ។ ផលិតកម្មស្រូវនៅ PDP អាចកើនឡើងដោយសារផ្ទៃដីធ្វើស្រែថយចុះ ប៉ុន្តែអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍នឹងទទួលបានចំណូលជាសាច់ប្រាក់ច្រើនពីដំណាំរួមផ្សំ ។ ស្រូវសល់ពីតំរូវការអាចលក់នៅទីផ្សារនឹងចូលរួមកែលំអតុល្យភាពស្បៀងនៅស្រុកត្រាំកក់ និងភូមិជិតៗគ្នាទៅនឹងតំបន់គំរោង ។ ប្រហែល 10 % ទៅ 20 % នៃបន្លែដែលបានដាំនៅតំបន់ USP នឹងទុកប្រើប្រាស់នៅផ្ទះ និងលក់នៅទីផ្សារមូលដ្ឋានទៀតផង ។ បរិមាណដែលនៅសល់ 80 – 90 % នឹងអាចលក់នៅទីផ្សារដែលជាតំបន់ពេញនិយមដូចជានៅភ្នំពេញ និង ទីក្រុងតាកែវជាដើម ។ កម្មវិធីជួយទ្រទ្រង់ចំពោះទីផ្សារបន្លែមានសារៈប្រយោជន៍ណាស់ ។

66. **កម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម**

ផែនការផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មបានស្នើឡើងមាន 3 បែបគឺ i) ផែនការពង្រឹងសេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម ii) ផែនការផលិតពូជស្រូវ និង iii) ផែនការចែកចាយធនធានកសិកម្ម ។

(1) **ផែនការពង្រឹងសេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម** : ការផ្សព្វផ្សាយបានធ្វើឱ្យប្រសើរដល់ការអនុវត្តន៍ការដាំដុះ និងការស្រោចស្រពការដាំដុះនឹងត្រូវធ្វើឡើងដោយសកម្មភាពសេវាផ្សព្វផ្សាយរបស់មន្ទីរកសិកម្មខេត្តតាកែវ តាមរយៈ VDC និង FWUC ។ ផែនការផ្សព្វផ្សាយ គឺជាមូលដ្ឋានដូចគ្នា និងគំរោងបច្ចុប្បន្នរបស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ DAFF ដែរប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្ន គឺបានស្នើឱ្យមានការពង្រឹងថែមទៀត ជាពិសេសទៅលើសកម្មភាពការងារនៅក្នុងស្រែរបស់ភ្នាក់ងារផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មភូមិ (VEWs) ។ ក្នុងគោលបំណងនេះដែរការងារនេះ ត្រូវបានស្នើឡើងជាកម្មវិធីទ្រទ្រង់កសិកម្មដែលការផ្សព្វផ្សាយ FGs រួមមាន VEWs គួរតែបានរៀបចំក្រោម VDC និងស្រែបង្ហាញគួរតែបានបង្កើតឡើងក្នុងស្រែកសិករ ។

(2) **ផែនការផលិតពូជស្រូវ** : ការចែកចាយពូជស្រូវបានបន្សុតរួចទាំងពីរ ពូជក្នុងស្រុក និង ពូជបង្កាត់

(HYVs) ដែលខានមិនបានសំរាប់បង្កើនផលិតកម្ម និងធ្វើឱ្យប្រសើរនូវគុណភាពស្រូវ ។ ការងារនេះបានស្នើឡើងចំពោះពហុពូជស្រូវដោយផលិតពូជរបស់ FG នៅក្នុងតំបន់អត្ថិភាព ។ តំរូវពូជស្រូវនឹងត្រូវដាំនៅដីស្រែពី 25 ទៅ 30 ហ.ត ឬប្រហែលជា 30 គ្រួសារ ។ ពូជដែលបានផលិតរួចនឹងត្រូវត្រួតពិនិត្យដោយ DAFF ។ ពូជបានចេញវិញ្ញាប័នប័ត្របន្ទាប់ពីការត្រួតពិនិត្យនឹងត្រូវបានចែកទៅឱ្យកសិករ តាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយ FGs ។

(3) ផែនការចែកចាយធាតុចូលកសិកម្ម : ដោយផ្អែកលើគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសេរី ធាតុចូលកសិកម្មដូចជា ជី និងពូជដំណាំរួមផ្សំនឹងត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់នៅទីផ្សារដោយអ្នកលក់ ។ ដោយសារទ្រង់ទ្រាយការដាំដុះតិចតួចរបស់អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ តំរូវការធាតុចូលក្នុងមួយគ្រួសារ គឺមានតិចតួចបំផុត ។ ចំណាយដឹកជញ្ជូនខ្ពស់ពីទីផ្សារ (ផ្សារអង្គរកា ឬ ផ្សារអង្គតាសោម) ទៅភូមិ ។ ថ្លៃជីនៅកសិដ្ឋានជាទូទៅថ្លៃ 5-7 % ខ្ពស់ជាងនៅផ្សារតាកែវ និងផ្សារអង្គតាសោម ។ ដូច្នេះវាបានផ្ដល់អនុសាសន៍ថាការផ្សព្វផ្សាយ FGs ទទួលរ៉ាប់រងក្រុមទិញធាតុចូល រួមមានពូជស្រូវបានផលិតដោយក្រុមកសិករផលិតពូជ ។ កសិករអាចទទួលធាតុចូលថ្លៃទាបជាង និងគុណភាពខ្ពស់ជាងតាមរយៈការទិញជាក្រុម ។ ទង្វើរនេះក៏បានផ្ដល់អនុសាសន៍ផងដែរ ដែលការផ្សព្វផ្សាយ FGs យកថ្លៃចំណាយផ្សេងៗពីរ ឬ បីភាគរយពីកសិករជាប្រាក់សំរាប់សកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយ FGs ដូចជាការងារ VEWs និងស្រែបង្ហាញ ។

67. **សេវាឥណទាន**

នៅពេលកសិករទិញជី និងពូជក្នុងផែនការ USP បានស្នើឡើងចំណាយនេះបានប៉ាន់ស្មានចំនួនសរុប 180លានរៀល ដែលស្មើតំលៃប្រហែល 3.4 ដង នៃចំនួនសរុប 240លានរៀល នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។ ចំណាយជាមធ្យមក្នុងមួយគ្រួសារនឹងកើនពី 60.000រៀល ពេលបច្ចុប្បន្នទៅ 200.000រៀល ជាសរុបដែលមានស្រូវ (135.000រៀល) និងដំណាំរួមផ្សំ (65.000រៀល) ។ កសិករនឹងត្រូវការឥណទាន សាច់ប្រាក់ដើម្បីទិញធាតុចូល ។ ប្រព័ន្ធឥណទាន 3 យ៉ាងខាងក្រោមនេះនឹងអាចឱ្យកសិករទិញធាតុចូលបានដូចជា :

(1) ឥណទានជី FGs ស្ថិតនៅក្រោម VDC : សេវាឥណទានជីពី FGs ស្ថិតនៅក្រោម VDC គឺបានដំណើរការក្នុង 30 ភូមិ និងនៅសល់ 5 ភូមិទៀតសេវាឥណទានដូចគ្នានេះនឹងចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងឆ្នាំ 2002 ខាងមុខនេះ ។

(2) ឥណទានពី NGOs : ធនាគារពាណិជ្ជមួយ និង NGOs ក្នុងស្រុកជាច្រើនទៀតធ្វើការខាងសេវាឥណទានខ្នាតតូចក្នុងតំបន់អត្ថិភាព ។ អត្រាការប្រាក់ជាទូទៅគឺ 4% ក្នុងមួយខែ ។

(3) ឥណទានពីប្រភពធនបំរុងរបស់ FWUC : FWUC នឹងរក្សាទុនទុនបំរុង សំរាប់ជិនួសឱ្យសំណង់ស្រោចស្រពដែលបានទុនមកពីការប្រមូលថ្លៃប្រើប្រាស់ទឹក (ISF) ។ ទុននោះនឹងកើនឡើង ។ គេបានស្នើឡើងថាទុនបំរុងជាផ្នែកមួយដែលបានប្រើសំរាប់សេវាឥណទានតែមួយគត់ ដើម្បីបន្ថយការទិញធាតុចូលក្នុងតំបន់ដែលមានការយល់ព្រមពី FWUC ។ ទុននេះនឹងរៀបចំស្ថិតនៅក្រោម FWUC ។ អត្រាការប្រាក់បានស្នើឡើងមានចំនួន 2% ក្នុងមួយខែដូចគ្នាទៅនិងសេវាឥណទាន VDC ដែរ ។

68. **កម្មវិធីជំនួយទីផ្សារ**

ក្រោយពេលសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក (FWUC) នៅ USP បានរៀបចំ ហើយស្រូវនឹងត្រូវគេប្រមូលជាថ្លៃប្រើប្រាស់ទឹក (ISF) ពីកសិករជាសមាជិក ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយគ្មានអគារសមស្រប សំរាប់ការប្រមូលស្រូវ ការសំអាត និងការទុកដាក់មុនពេលលក់ទៅអ្នកទិញទេ ។ តំបន់ USP នឹងដាំដំណាំរួមផ្សំដូចជា ពោត សណ្តែក សណ្តែកដី បន្លែ ទាំងក្នុងរដូវវស្សា (500 ហ.ត) និងរដូវប្រាំង (550 ហ.ត) ដែលមានបរិមាណច្រើនចំពោះកសិករធ្វើជំនួញផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុងតំបន់ ។ ជាងនេះទៅទៀតគ្មានទីផ្សារដែលប្រមូលផ្តុំផលិតផលបរិមាណច្រើននៅជិតតំបន់គំរោងទេ ។ នៅពេលកម្មវិធីជួយគាំទ្រមួយសំរាប់គំរោងស្រោចស្រពអត្ថិភាពបានស្នើឡើង ជាពិសេសចំពោះតំបន់ USP ដោយសារតែទំហំផលិតផលនៅពេលអនាគតតែប៉ុណ្ណោះ សេវាជំនួយទីផ្សារនឹងមានសារៈប្រយោជន៍ចំពោះនិរន្តរភាពគំរោងមានដូចតទៅ :

- ការទុកដាក់ និង ការលក់ស្រូវដែលបានប្រមូលពី ISF
- ការប្រមូលផ្តុំ និងជំនួយទីផ្សារ

69. (1) **ការទុកដាក់ និង ការលក់ស្រូវដែលបានប្រមូលពី ISF :**

ស្រូវដែលប្រមូលពី ISF នឹងត្រូវទុកដាក់នៅ 6 ឃ្លាំង និងបានលក់នៅទីផ្សារ នៅពេលស្រូវថ្លៃបំផុតនៅទីផ្សារ ។ ក្រៅពីការទុកដាក់ និងការលក់ ជាងនេះទៅទៀតចំណូលប្រហែល 15.68 លានរៀលនឹងកើនថែមទៀតពីថ្លៃលក់របស់របរផ្សេងទៀត ។

(2) **ការប្រមូលផ្តុំ និង ជំនួយទីផ្សារ :**

ការប្រមូលផ្តុំ និងជំនួយទីផ្សារមានគោលបំណង :

- ផ្តល់កន្លែងរកស៊ីជាសាធារណៈមួយចំពោះកសិករសមាជិក FWUC
- ផ្តល់ឱកាសឱ្យសមាជិកទាំងនោះចរចារតំលៃជាមួយអ្នកទិញ
- ផ្សព្វផ្សាយដល់សមាជិកទាំងឡាយពីថ្លៃនៅទីផ្សារ បានកំណត់តាមគុណភាព និង បរិមាណ
- ទទួលពត៌មានពីទីផ្សារ និងតំលៃនៅទីផ្សារធំៗ
- ផ្តល់ឱកាសដោយបង្កើនប្រាក់ចំណូលសមាជិកតាមរយៈជំនួយទីផ្សារ

ការប្រមូលផ្តុំ និងជំនួយទីផ្សារមាន i) ជំនួយការលក់ដុំដោយប្រើអគារផ្សារប្រមូលផ្តុំ និង ii) ចូលរួមជំនួយដឹកជញ្ជូននឹងត្រូវអនុវត្តន៍នៅ 5 ឆ្នាំក្រោយ ។ ចំណូលដុលកើនថែមពីការប្រមូលផ្តុំ និងជំនួយទីផ្សារតាមក្រុមទីផ្សាររបស់គណៈកម្មាការកំពូលនៃ FWUC បានប៉ាន់ស្មាន 54 លានរៀលពីជំនួយការលក់ដុំ និង 128 លានរៀល ពីការចូលរួមជំនួយដឹកជញ្ជូន ។ បរិមាណលក់ចំពោះជំនួយការលក់ដុំគឺ 40 % នៃចំនួនអាចលក់ចេញលើសពីតំរូវការរបស់ផលិតកម្មក្នុងតំបន់ដាំដុះ USP ខណៈដែលការចូលរួមជំនួយដឹកជញ្ជូនគឺ 10 % នៃចំនួនអាចលក់ចេញលើសពីតំរូវការរបស់ផលិតកម្មដាំដុះក្នុងតំបន់ USP ។

70. **កម្មវិធីពង្រីកផ្លូវជនបទ (RIP)**

លទ្ធភាពនៃការសិក្សាតំបូងនៅលើកំណាត់ផ្លូវដែលមានជាបន្តបន្ទាប់ :

1) ផ្លូវលេខ 33 (ត្រពាំងធំខាងជើង ~ ត្រពាំងក្រញូង (ផ្លូវ-A)

2) ចេញពីអូសាវ៉ាយ ~ ស្ទឹងស្លាគូ (ផ្លូវ-B)

3) ផ្លូវ-B ~ ខ្ពបស្វាយ (ផ្លូវ-C)

ការទទួលយកនូវការពិចារណានាពេលបច្ចុប្បន្ន និងសំរាប់លក្ខខ័ណ្ឌនាពេលអនាគតព្រមទាំងតំរូវការបន្ទាប់ពីការបញ្ចប់ការសាងសង់នៃកម្មវិធីផ្នែកខាងលើស្ទឹងស្លាគូ ហើយដែលកើតគោលបំណងនៃការពង្រីកប្រព័ន្ធផ្លូវបានសំរេចដូចតារាងសង្ខេបដូចខាងក្រោម :

ស្តង់ដារផ្លូវ

ប្រភេទ	ផ្លូវ-A	ផ្លូវ-B	ផ្លូវ-C
បណ្តោយ (គ.ម)	13.32	4.14	6.16
ទទឹង (ម)	សរុប 5ម ប្រសិទ្ធិភាព 4 ម	សរុប 5ម ប្រសិទ្ធិភាព 4 ម	សរុប 4ម ប្រសិទ្ធិភាព3 ម
ល្បឿនគ្រោង	30 គ.ម/ម៉ោង	30 គ.ម/ម៉ោង	20 គ.ម/ម៉ោង
បរិមាណចរាចរ (ផ្ទុកសំភារៈធ្ងន់ៗ)	15~40 គ្រឿងក្នុងមួយថ្ងៃ	15~40 គ្រឿងក្នុងមួយថ្ងៃ	តិចជាង 15 គ្រឿង
ទំរង់នៃផ្ទៃ និង បាតគ្រឹះ	សរុបកំពស់ 0.65ម (សំភារៈសាងសង់ក្នុងតំបន់) គ្រួសក្រហម 10 សម ខ្សាច់ និង គ្រួស 20សម	សរុបកំពស់ 0.65ម (សំភារៈសាងសង់ក្នុងតំបន់) គ្រួសក្រហម 10 សម ខ្សាច់ និង គ្រួស 20សម	កំពស់សរុប 0,65 ម (សំភារៈសាងសង់ក្នុងតំបន់) គ្រួសក្រហម 15 សម
ការការពារជើងទេរ	រៀបជើងទេរឡើងវិញ ឬ ដាំស្មៅ	រៀបជើងទេរឡើងវិញ ឬ ដាំស្មៅ	រៀបជើងទេរឡើងវិញ ឬ ដាំស្មៅ
គំរោងការណ៍ CBR	3	3	2

71. **សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក (ស.ក.ប.ទ)**

<u>លក្ខណៈទូទៅ</u> : អាស្រ័យនៅលើគោលនយោបាយរបស់ក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយម លើ ស.ក.ប.ទ ស.ក.ប.ទ មួយតំរូវឱ្យចាត់ចែងប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំ (O&M) នៃសំណង់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពទាំងអស់ដោយខ្លួនគេផ្ទាល់នូវតួនាទីទាំងពីរ គឺលក្ខណៈបច្ចេកទេស និង ថវិកាទាំងអស់ បន្ទាប់ពីសំណង់ទាំងអស់ត្រូវបានរៀបចំរួចរាល់សំរាប់ប្រតិបត្តិការ ហើយនិងបរិមាណរបស់វាដែលអាចចាត់ទុកថាវាល្មមគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ O&M នៃសំណង់ទាំងអស់ដែលប្រគល់ដោយក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយម នៅពីក្រោយគោលនយោបាយនេះមានគោលការណ៍ពីរគឺ : i) ការកាត់បន្ថយនូវបន្ទុកថវិកាដ៏ធ្ងន់ធ្ងររបស់ក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយមតាមដែលអាចធ្វើទៅបាននៅលើការងារប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំនៃសំណង់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពទាំងអស់នៅគ្រប់កំរិតនៃខ្នាតធំ និង មធ្យមរបស់គំរោងប្រព័ន្ធស្រោចស្រព (ច្រើនជាង 200 ហ.ត) នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ii) គ្រប់កសិករ ឬ អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ទាំងអស់ត្រូវតែព្យាយាមស្វះស្វែងនៅក្នុងការចាត់ចែងនូវប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំនូវសំណង់ស្រោចស្រព ដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ដោយគ្មានការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស ឬ ហិរញ្ញវត្ថុ ពីក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយម ដែលជាការ

គ្រប់គ្រងដោយឯករាជ្យនូវនិរន្តភាពរបស់ស្ថាប័នមួយដោយមានការទុកចិត្តដោយខ្លួនឯង ។

72. **<u>ការវិភាគលើបញ្ហានៃ ស.ក.ប.ទ សំរាប់ផ្នែកតំបន់ខាងលើស្ទឹងស្លាគូ (USP)</u>** :

FWUCs បញ្ហាជាច្រើនដែលជាប់ទាក់ទងនឹងផ្ទៃដីនៅក្នុងកិរិតបច្ចេកទេស និង ថវិកា ។ សំរាប់កិរិតនៃថវិកាសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹកទាំងអស់ ដែលមានស្រាប់បានទទួលរងនូវការជួលរលំ ដោយសារតែមានការខ្វះខាតនូវថវិកា ។ ការងារថែទាំនៃសំណង់ស្រោចស្រពមិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបានល្អ យោងទៅលើភាពខ្វះខាតនៃថវិកាប្រតិបត្តិការផងទាំងឡាយ ។ តំលៃស្រូវ គឺជាកត្តាខាងក្រៅមួយដែលមិនអាចគ្រប់គ្រងបាន ហើយដែលមានតំលៃយ៉ាងទាបក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ។ ដូច្នេះហើយ គឺជាការលំបាកដែលកើតឡើងចំពោះវិភាគទានសេវាប្រើប្រាស់ទឹក ដោយសារថាកសិករទាំងអស់នៅក្នុងតំបន់ផ្នែកខាងលើស្លាគូ (USP) គឺភាគច្រើនជាកសិករធ្វើស្រែហើយ USP បានស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ ។ ការវិភាគនៅលើថវិកាហិរិញ្ញវត្ថុតំបូងបានបង្ហាញថា វិភាគទានសេវាកម្មប្រើប្រាស់ទឹកមិនអាចគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចំណាយផ្សេងៗសំរាប់ប្រតិបត្តិការរបស់ ស.ក.ប.ទ បានឡើយ ។ ដូច្នេះហើយប្រភពថវិកាផ្សេងៗ ត្រូវតែធ្វើការពិចារណានៅក្នុងការសិក្សានេះ ការលើកគំរោងរបស់ ស.ក.ប.ទ ត្រូវតែមានតួនាទីមួយសំរាប់ជាជំនួយក្នុងការរកទីផ្សារ ដើម្បីបន្ថែមការងារដ៏សំខាន់មួយនៃការងារប្រតិបត្តិ និង ការថែទាំនូវសំណង់ស្រោចស្រពទាំងអស់ ។ ដូច្នេះហើយ ស.ក.ប.ទ ត្រូវតែផ្តល់នូវកន្លែងទីផ្សារមួយសំរាប់សមាជិកទាំងអស់របស់ខ្លួន ដើម្បីនឹងលក់នូវផលិតផលដំណាំរួមផ្សំរបស់គាត់ទៅឱ្យឈ្មួញកណ្តាល ឬក៏អ្នកទិញផ្សេងៗ ។ ការទទួលបាននូវប្រាក់កំរៃលើការលក់ដូរផលដំណាំរបស់កសិករ និងឈ្មួញ គឺសំរាប់បំពេញនូវភាពខ្វះខាតនៃថវិកាសំរាប់ប្រតិបត្តិការនៃ ស.ក.ប.ទ ។

73. សំរាប់កិរិតបច្ចេកទេសក្នុងខណៈដែល ស.ក.ប.ទ មួយមានការលំបាក គឺគ្រប់កាលវេលាទាំងអស់ គឺពឹងផ្អែកទៅលើ ក្រ.ធ.ទ.ឧ ដើម្បីដោះស្រាយនូវការងារនេះ ។ បើទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ក្រ.ធ.ន.ឧ មិនអាចទទួលខុសត្រូវគ្រប់ពេលវេលាឡើយទៅលើសំណើទាំងអស់ អាស្រ័យដោយភាពខ្វះខាតនៃប្រភពថវិកា និងបុគ្គលិកបច្ចេកទេស ហើយដែលជាបុព្វហេតុចុងក្រោយបំផុតនៃការខូចខាតបន្តិចម្តងៗនៃសំណង់ស្រោចស្រពទាំងអស់ ។ ដូច្នេះដើម្បីនឹងពង្រឹងនូវកំលាំងចិត្តនូវភាពជឿជាក់លើខ្លួនឯងនៃ ស.ក.ប.ទ បំលាស់ប្តូរមួយទៅដល់ចិត្តគំនិតរបស់កសិករ វាជាប្រការដ៏សំខាន់ បើទោះណាជាវាត្រូវការរយៈពេលមួយដ៏វែងក៏ដោយ ។ នៅក្នុងគោលបំណងនេះវាជាការលើកគំរោងមួយដែល ក្រ.ធ.ន.ឧ ត្រូវតែគាំទ្រយ៉ាងពេញទំហឹងឈានទៅបង្កើតនូវភាពរឹងប៉ឹងមួយនៃ ស.ក.ប.ទ នៅក្នុងខណៈពេលដែលស្របជាមួយ និងដំណាក់កាលនៃ គ្រោងការណ៏លំអិត និងការសាងសង់ព្រមទាំងរួមបញ្ចូល និងដំណាក់កាលប្រតិបត្តិការដំបូងនៃតំបន់ USP តាមរយៈការិយាល័យគំរោងដើម្បីនឹងបង្កើតឡើងនៅក្នុង USP ជាភ្នាក់ងារអនុវត្តន៏មួយក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ការិយាល័យកណ្តាលនៃ ក្រ.ធ.ន.ឧ ។ ឯការិយាល័យគំរោងត្រូវតែបង្កើតឡើងជាមួយនិងបុគ្គលិកចាំបាច់ដែលកំណត់ដោយ ក្រ.ធ.ន.ឧ និង ម.ធ.ន.ឧ ខេត្តតាកែវ ព្រមទាំងភ្នាក់ងារផ្សេងៗទៀតដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ។

74. **រចនាសម្ព័ន្ធកសិករប្រើប្រាស់ទឹក (ស.ក.ប.ទ) :**

ទំរង់រចនាសម្ព័ន្ធនៃ ស.ក.ប.ទ សំរាប់ USP ត្រូវបានពិភាក្សាជាមួយគ្រប់បណ្តាមេឃុំទាំងអស់ និងជាមួយមេភូមិមួយចំនួនដែលទំរង់រចនាសម្ព័ន្ធនេះ ត្រូវតែមានក្រុមកសិករប្រើប្រាស់ទឹកទាំងអស់ (ស.ក.ប.ទ) ដែលត្រូវបង្កើតឡើងនៅលើគ្រប់ប្រឡាយស្រោចស្រពទាំងអស់ និង 6 ស.ក.ប.ទ (ដែលហៅថា ស.ក.ប.ទ.ប.រ) នៅលើប្រឡាយរងព្រមទាំង ស.ក.ប.ទ ជាន់ខ្ពស់ ដែលស្ថិតនៅកំពូលលើគេបង្អស់ (មើល **Figure IV-5.4.1**) ។ ចំពោះគណៈកម្មាការជាន់ខ្ពស់ គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងនូវរចនាសម្ព័ន្ធផ្នែកខាងលើបំផុត ហើយដែល មានបួនផ្នែកទៀតស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួនដែលមានប្រធាន អនុប្រធាន និង លេខាធិការ ព្រមទាំងផ្នែកគណនេយ្យ រដ្ឋបាល ទីផ្សារ ប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំ និងផ្នែកដោះស្រាយវិវាទផងដែរ ។ ចំពោះផ្នែកប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំនឹងត្រូវគ្រប់គ្រងដោយផ្ទាល់នៅលើអាងទឹកទាំងអស់ព្រមទាំងប្រលាយ មេនៅផ្នែក USP ព្រមទាំងត្រួតពិនិត្យនៅលើគ្រប់អ្នកប្រតិបត្តិការប្រព័ន្ធ ។ ចំពោះ ស.ក.ប.ទ.ប.រ នីមួយៗ នឹងត្រូវចាត់ចែងដោយខ្លួនឯងនៅលើប្រលាយរងនីមួយៗ ។ ចំពោះ ស.ក.ប.ទ.ប.រ មួយៗ គឺមានក្រុម ស.ក.ប.ទ ចំនួន 4 ឬ 5 ដែលនឹងចាត់ចែងនៅលើប្រលាយស្រោចស្រព និង ភ្លឺស្រែ (ផ្លូវទឹក) ជាមួយនិងទំហំផ្ទៃដីជាមធ្យម 33 ហ.ត ។ ចាប់តាំងតែពីការបញ្ចប់នូវការបង្កើត ស.ក.ប.ទ និងការងាររបស់គំរោង ការិយាល័យគំរោងនឹងត្រូវកាត់បន្ថយឱ្យទៅជាផ្នែកប្រឹក្សាតូចមួយដែលហៅថាផ្នែកគាំទ្រ និង ត្រួតពិនិត្យបច្ចេកទេស (TSAU) ។ ស.ក.ប.ទ សំរាប់ USP នឹងប្រព្រឹត្តទៅក្រោម TSAU សំរាប់បួនឆ្នាំដំបូងដែលជាការចូលរួមក្នុងការគ្រប់គ្រង ។ បន្ទាប់ពីការចូលរួមក្នុងការគ្រប់គ្រង ស.ក.ប.ទ ត្រូវតែចាត់ចែងលើគ្រប់ការងារប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំដោយខ្លួនឯង ។

75. **តំលៃថ្លៃសេវាថែទាំ និង ប្រតិបត្តិការប្រចាំឆ្នាំ** :

ដើម្បីនឹងកំណត់នូវតំលៃសេវាកម្មប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់ USP ចំណូល និងការចំណាយប្រចាំឆ្នាំនៅលើប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំដែលមិនរួមបញ្ចូលនូវតំលៃគ្រឿងបន្លាស់ផ្សេងៗត្រូវបានគណនា ។ តំរូវការបុគ្គលិកនៃ ស.ក.ប.ទ សំរាប់ប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំ នៃតំបន់ USP ត្រូវបានគណនាឃើញថាមានចំនួន 118 នាក់ (មើល **Figure IV-5.4.1**) ។ តំលៃប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំប្រចាំឆ្នាំនៃ ស.ក.ប.ទ ត្រូវបានគណនាប្រមាណមើលសំរាប់ធ្វើឱ្យមានភាពសមរម្យក្នុងការចាត់ចែងទឹករបស់ ប្រព័ន្ធដែលបង្ហាញនៅក្នុង **Table IV-5.4.2** ហើយត្រូវបានបូកសរុបដូចតទៅ :

ការចំណាយលើបុគ្គលិក :	99,2 លានរៀល
ការចំណាយលើការងារប្រតិបត្តិ និង ការថែទាំ :	64,4 លានរៀល
សរុប :	163,6 លានរៀល

76. **ប្រាក់ចំណូល** :

ដើម្បីគ្រប់គ្រងទៅលើការចំណាយប្រចាំឆ្នាំខាងលើសំរាប់ប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំរបស់ ស.ក.ប.ទ

នៃ USP អត្រាភាគទានសេវាកម្មប្រើប្រាស់ទឹកត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណនៅក្នុងកំរិតតំលៃ 140 គ.ក/ហ.ត សំរាប់ការធ្វើស្រែ ឬក៏ 40.600 រៀល/ហ.ត សំរាប់ទាំងរដូវប្រាំង និង រដូវវស្សា ។ ដោយឡែកសំរាប់ដំណាំរួមផ្សំនានា គឺ 76.500 រៀល / ហ.ត ឬក៏ 264 គ.ក/ហ.ត ស្រូវដែលបង្ហាញនៅក្នុងតារាងជាបន្តបន្ទាប់នូវប្រាក់ចំណូលប្រមាណ 204,5 លានរៀល ។ ការប្រមូលបាន 80 % នៃអត្រាប្រមូលសរុប គឺមានប្រមាណ 163,6 លានរៀល ដែលសមមាត្រទៅតំលៃប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំប្រចាំឆ្នាំ ។

ចំនួននៃចំណែកភាគទានសេវាប្រើប្រាស់ទឹកដែលសមមាត្រទៅនឹងតំលៃប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំ

ការដាំដុះ	ឯកត្តា	ផ្ទៃដី	ថ្លៃសេវាប្រើប្រាស់ទឹកដែលអាចបាន រៀល / ហ.ត	សរុប លានរៀល	តុល្យភាពនៃស្រូវ (290 រៀល/គ.ក) គ.ក/ហ.ត
- ស្រូវ	ហ.ត	3,500	40,600	142.10	140
- ដំណាំរួមផ្សំរដូវវស្សា	ហ.ត	500	40,600	20.30	140
- ដំណាំរួមផ្សំរដូវប្រាំង	ហ.ត	550	76,500	42.08	264
សរុប				204.48	
តំលៃសេវាទឹកដែលប្រមូលបាន (80%)				163.58	

77. **ការកំណត់ថ្លៃសេវាប្រើប្រាស់ទឹក ISF** :

គឺវាជាការដាក់សំណើសំរាប់កំណត់នូវតំលៃសាកល្បង 140 គ.ក/ហ.ត សំរាប់ការដាំស្រូវគឺប្រហែលស្មើ 40.600រៀល ព្រមទាំងដំណាំរួមផ្សំនារដូវវស្សា ដោយឡែកតំលៃ 76.500 រៀល សំរាប់ដំណាំរួមផ្សំនារដូវប្រាំង ហើយសំរាប់ USP តំលៃនេះសំរាប់តែការងារប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំប៉ុណ្ណោះ ។ ប្រសិនបើថ្លៃសេវាប្រើប្រាស់ទឹកគ្របដណ្តប់ទាំងស្រុងទៅលើតំលៃនៃការថែទាំ និង បំលាស់ប្តូរ (ទ្វារទឹកទាំងអស់ សំភារៈការិយាល័យ ។ល។) ការបន្ថែមតំលៃសេវាប្រើប្រាស់ទឹក 1,55 ដង (218 គ.ក/ហ.ត ស្រូវ ឬ តំលៃដែលស្មើ) វាជាការចាំបាច់ ។ ម៉្យាងវិញទៀតការបង្កើនថ្លៃសេវាប្រើប្រាស់ទឹក 78 គ.ក / ហ.ត សំរាប់ការដាំស្រូវ និងប្រហែលស្មើ 22.330 រៀល សំរាប់ដំណាំរដូវវស្សា ព្រមទាំង 42. 075 រៀល សំរាប់ដំណាំរួមផ្សំរដូវប្រាំងវាជាប្រការចាំបាច់ ។ ហើយប្រសិនបើគ្មានថវិកាចាប់ផ្តើមពីដំបូងទេ ស.ក.ប.ទ នឹងមិនអាចគ្រប់គ្រាន់សំរាប់តំលៃសរុបនៃការងារប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំបានឡើយ ដើម្បី បំពេញនូវតុល្យភាពនៃកង្វះខាតខាងលើ គឺត្រូវស្នើកំណត់យកនូវការចាប់ផ្តើមនៃសកម្មភាពទីផ្សារសំរាប់ផលិត ផលកសិកម្មនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការរបស់ ស.ក.ប.ទ នៅតំបន់ខាងលើស្ទឹងស្លាគូ (USP) ។

78. **ការបង្កើត ស.ក.ប.ទ សំរាប់តំបន់ USP** :

ស.ក.ប.ទ សំរាប់តំបន់ USP នឹងមានប្រហែល 4020 គ្រួសារ នៅក្នុង 32 ភូមិ ។ ដំណើរការនៃការបង្កើត ស.ក.ប.ទ គឺបានពិភាក្សាជាមួយបណ្តាមេភូមិដែលផ្តោតសំខាន់ ទៅលើមតិយោបល់នៃដំណើរការបង្កើតដែលស្ថិតនៅក្នុងប្រកាស 306 ព្រមជាមួយនូវការពិពណ៌នាខាងក្រោម ចំនួន 8 ដំណាក់កាល (មើល **Figure IV-5.4.2** និង **Figure IV-5.4.3**) ។ ការិយាល័យរបស់គំរោងនឹងជួយដល់

កសិករទាំងអស់នៅក្នុងការបង្កើត ស.ក.ប.ទ ក្រោមការត្រួតពិនិត្យបច្ចេកទេសពី ក្រ.ធ.ន.ឧ ព្រមទាំងគាំទ្រផ្នែកថវិកាផងដែរ ។ កសិករជាច្រើនពុំមានទម្លាប់ក្នុងការបង្កើតក្រុមកសិករឡើយ ។ សៀវភៅចុះបញ្ជីចំនួនពលរដ្ឋក្នុងតំបន់ (Cadaster) និងផែនទីភូមិសាស្ត្រតាមតំបន់ (Map Cadaster) គឺពុំមានឡើយ ។ បើទោះជាយ៉ាងនេះក្តីវាត្រូវការពេលវេលាមួយសំរាប់គ្រប់កសិករទាំងអស់ដើម្បីឱ្យបានយល់ដឹងពី ស.ក.ប.ទ ហើយធ្វើការបង្កើតឡើង ។ ចំពោះពេលវេលាដែលចាំបាច់សំរាប់ការបង្កើតបានប៉ាន់ប្រមាណមើលមានរយៈពេលប្រហែល 3 ឆ្នាំដែល :

ដំណាក់កាលទី -1: ការធ្វើឱ្យមានការយល់ដឹងគ្រប់កសិករទាំងអស់ (8 ខែ)

ដំណាក់កាលទី -1: ការរៀបចំនៃផ្នែកប្រលាយស្រោចស្រពនៃ ស.ក.ប.ទ (11 ខែ)

ដំណាក់កាលទី -1: ការបោះឆ្នោតនៃក្រុមកសិករប្រើប្រាស់ទឹក (ស.ក.ប.ទ) (4 ខែ)

ដំណាក់កាលទី -1: ការបង្កើត ស.ក.ប.ទ ប្រលាយរង (3 ខែ)

ដំណាក់កាលទី -1: ការបង្កើតគណកម្មាការជាន់ខ្ពស់ (Apex) និងការចាប់ផ្តើមនៃការចូលរួមក្នុងការងារសាងសង់ (3 ខែ)

ដំណាក់កាលទី -1: ការរៀបចំ និងបញ្ចប់ពង្រៀង លក្ខន្តិកៈនៃ ស.ក.ប.ទ (6 ខែ)

ដំណាក់កាលទី -1: ការធ្វើសត្យាប័នចុងក្រោយនៃលក្ខន្តិកៈ ស.ក.ប.ទ (1 ខែ)

ដំណាក់កាលទី -1: ការចុះបញ្ជី ស.ក.ប.ទ (2,5 ខែ)

79. **ការអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន និង កម្មវិធីកសាងសមត្ថភាព**

ដើម្បីនឹង i) ឱ្យមានភាពរលូននៅក្នុងការបង្កើត ស.ក.ប.ទ ii) ដើម្បីនិរន្តភាពនៃដំណើរការហិរញ្ញវត្ថុ និងបច្ចេកទេសប្រតិបត្តិការនៃ ស.ក.ប.ទ iii) ដើម្បីធ្វើឱ្យបានចប់សព្វគ្រប់នូវការបង្កើនប្រាក់ចំណូលសំរាប់កសិករ ការអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន និងកម្មវិធីកសាងសមត្ថភាព វាជាប្រការចាំបាច់សំរាប់តំបន់ផ្នែកខាងលើស្ទឹងស្លាគូ (USP) ។ សំរាប់ការងារនេះវាជាការកំណត់សំណើមួយដែល ក្រ.ធ.ន.ឧ ត្រូវបញ្ជូនអ្នកជំនាញផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន និងកសាងសមត្ថភាពសំរាប់រយៈពេល 6ឆ្នាំ ក្នុងដំណាក់កាល ការកំណត់សំណើសំរាប់អនុវត្តកម្មវិធីជាដំបូង គឺបញ្ជូនអ្នកជំនាញដែលនឹងផ្តល់ដល់ការហ្វឹកហ្វឺនដល់បុគ្គលិកនៃការិយាល័យគំរោង ហើយបន្ទាប់មកទៀតបុគ្គលិកការិយាល័យដែលបានហ្វឹកហ្វឺនរួចហើយនឹងផ្តល់នូវការហ្វឹកហ្វឺននេះទៅដល់គ្រប់កសិករ និងបុគ្គលិករបស់ ស.ក.ប.ទ (មើល **Figure IV-5.5.1** និង **Figure IV-5.5.2.**) ។

(1) <u>កម្មវិធីផ្តល់ដល់បុគ្គលិកការិយាល័យគំរោង</u> : កម្មវិធីនេះគឺសំរាប់ការកសាងសមត្ថភាពនៃបុគ្គលិកដែលមាននៅក្នុងការិយាល័យគំរោងដែលមានពីរប្រភេទ :

1) ផែនការ និងគំរោងការណ៍សំរាប់រយៈពេល 1,5 ឆ្នាំ នៅដំណាក់កាលគ្រោងប្លង់លំអិត និងការត្រួតពិនិត្យបច្ចេកទេសនៃសំណង់ស្រោចស្រព សំរាប់រយៈពេល 2,5 ឆ្នាំ ក្នុងដំណាក់កាលនៃការសាងសង់ ។
2) ស.ក.ប.ទ និងការងារពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដូចជាការបង្កើត ស.ក.ប.ទ និងដំណើរការការអភិវឌ្ឍន៍កសិដ្ឋាន ការគ្រប់គ្រង ស.ក.ប.ទ ប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំនូវសំណង់ស្រោចស្រព ការគាំទ្រដល់ផ្នែក

ទីផ្សារ និងការងារអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែងទៅលើស្រែចំការ ។ល។ គឺសំរាប់រយៈពេល 6 ឆ្នាំ សរុបដែលគិតចាប់តាំងពីដំណាក់កាលគ្រោងលំអិត រហូតដល់ដំណាក់កាលនៃការចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការដំបូង ។

អ្នកជំនាញបរទេស និងក្នុងស្រុកត្រូវបានស្នើឱ្យផ្តល់នូវការហ្វឹកហ្វឺនសំរាប់បុគ្គលិកការិយាល័យគំរោង និងជួយដល់ពួកគេនូវការរៀបចំនូវក្បួនគំរា និងក្បួនណែនាំ ដែលចាំបាច់សំរាប់ហ្វឹកហ្វឺនដល់កសិករទាំងអស់ និងបុគ្គលិករបស់ ស.ក.ប.ទ ដូចខាងក្រោមនេះ :

- ក្បួនណែនាំសំរាប់ការបង្កើត ស.ក.ប.ទ
- ក្បួនគំរានៃការគ្រប់គ្រង ស.ក.ប.ទ
- ក្បួនគំរាសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ការងារស្រែចំការ
- ក្បួនគំរាសំរាប់ប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំនូវសំណង់ស្រោចស្រពទាំងអស់
- ក្បួនគំរាសំរាប់ការអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែងលើការងារស្រែចំការ
- ក្បួនគំរាសំរាប់ការងារទីផ្សារ

(2) **<u>កម្មវិធីចំពោះកសិករ និង បុគ្គលិក ស.ក.ប.ទ</u>** : កម្មវិធីហ្វឹកហ្វឺនចំពោះកសិករ និង បុគ្គលិក ស.ក.ប.ទ ដែលមាន 6 វគ្គបណ្តុះបណ្តាលដូចនេះ :

- ស.ក.ប.ទ និងការបង្កើតវាឡើងដោយកសិករ (ប្រហែល 4020 គ្រួសារ)
- ការអភិវឌ្ឍន៍ទៅលើការងារស្រែចំការសំរាប់បុគ្គលិក ស.ក.ប.ទ (សរុប 72 នាក់)
- ការគ្រប់គ្រងនៃ ស.ក.ប.ទ ចំពោះបុគ្គលិក ស.ក.ប.ទ (សរុប 22 នាក់)
- ការងារប្រតិបត្តិការ និងការថែទាំសំណង់ស្រោចស្រពសំរាប់បុគ្គលិករបស់ ស.ក.ប.ទ (សរុប 82នាក់)
- ការងារទីផ្សារចំពោះបុគ្គលិក ស.ក.ប.ទ (សរុប 10 នាក់)
- ការអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែងលើការងារស្រែចំការ (120 នាក់នៃប្រធានក្រុមកសិករ)

80. **កម្មវិធីការពារបរិស្ថាន**

ការប៉ះពាល់ខ្លះៗជាអវិជ្ជមាននៅលើបរិស្ថាន ដែលបានចង្អុលបង្ហាញតាមរយៈការធ្វើពិសោធន៍នៅលើបរិស្ថានដំបូង (IEE) ។ តែទោះជាយ៉ាងនេះក្តីវាមិនមែនជាភាពសំខាន់ណាស់ណាទេ ហើយភាពសំខាន់ភាគច្រើនអាចនឹងកាត់បន្ថយ ឬក៏ធ្វើឱ្យមានភាពអប្បបរមាដោយការកំណត់សំណើបរិមាណវាស់ស្ទង់ដូចជាភាពសំរបសំរួលនៃគុណភាពទឹក និងការសំរបសំរួលនៃលក្ខខ័ណ្ឌនៃមេរោគកើតចេញពីទឹកព្រមទាំងចំណូលកសិកម្មផងដែរ ។

81. **ស្ថាប័នប្រតិបត្តិ**

(1) **កម្មវិធីផ្នែកខាងលើតំបន់ស្ទឹងស្លាគូ** (USP) : អាទិភាពដើម្បីអនុវត្តន៍ការិយាល័យគំរោងមួយនឹងត្រូវបង្កើតឡើងដោយឯករាជ្យទៅតាមបណ្តោយផ្លូវលេខ 33 ក្នុងតំបន់ផ្នែកខាងលើស្ទឹងស្លាគូ ក្នុងភូមិអង្គរការ ឃុំតាភេម ។ ការិយាល័យរបស់គំរោងនឹងត្រូវបង្កើតឡើងក្រោមការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលដោយផ្ទាល់ពី ក្រ.ធ.ទ.ឧ ហើយក្រសួងនឹងចាត់តាំងអ្នកគ្រប់គ្រងដោយផ្ទាល់ ។ ការិយាល័យគំរោងនឹងមាន 4 ផ្នែក ដោយដាក់ឈ្មោះថា

ផ្នែករដ្ឋបាល បច្ចេកទេស សហគម និងផ្នែកកំលាំងការងារដែលមាន i) បុគ្គលិកបច្ចេកទេស ii) បុគ្គលិករដ្ឋបាលនឹងត្រូវបានកំណត់ចាត់តាំង ។ អ្វីដែលសំរាប់ការិយាល័យ និង សំភារៈប្រតិបត្តិការរថយន្តដែលមានកាឡេបូន 1 ម៉ូតូចំនួន 8 វិទ្យុទាក់ទង និងម៉ាស៊ីនភ្លើងមួយ ។ល។ នឹងត្រូវទិញបញ្ចូល ។ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការងារសាងសង់ផ្នែកត្រួតពិនិត្យ និងគាំទ្របច្ចេកទេសនឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវផ្តល់ដល់ ស.ក.ប.ទ ទាំងអស់នូវការងារប្រតិបត្តិការ និង ការថែទាំសំរាប់រយៈពេល 4 ឆ្នាំ ។ វិស្វករជំនាញពីររូបមកពី ក្រ.ធ.ទ.ឱ និងអ្នកជំនាញម្នាក់មកពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រម៉ាញ់ និង នេសាទ ហើយអ្នកផ្សេងៗទៀតដែលជាប់ទាក់ទងនឹងការិយាល័យរបស់រដ្ឋាភិបាល ត្រូវបានកំណត់តែងតាំងនៅក្នុងផ្នែកនេះ (**Figure IV-6-1-1**) ។

(2) កម្មវិធីសាងតូចៗ (SRP) និងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ស្រះទឹក (PDP) : ការពិចារណាទៅលើការអភិវឌ្ឍន៍ទំហំ ខ្នាត និងចំណេះដឹង ឬ បទពិសោធន៍នៃ ម.ធ.ទ.ឱ ខេត្តតាកែវ ការអនុវត្តន៍ទៅលើ SRP ត្រូវកំណត់ស្នើដើម្បីនឹងចាត់ចែងគ្រប់គ្រងដោយ ម.ធ.ទ.ឱ ខេត្តតាកែវដែលជាផ្នែកមួយនៃការងារប្រចាំ ។ ការណែនាំបច្ចេកទេសផ្សព្វផ្សាយ និង គាំទ្រនឹងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនឹងកិច្ចសហការ និងសំរបសំរួលគ្នាជាមួយភ្នាក់ងារផ្សេងៗ ។ PDP នឹងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយនិងការគាំទ្របច្ចេកទេសដល់អ្នកប្រើប្រាស់ស្រះជាក្រុម ហើយនិងគ្រប់គ្រងថវិកា PDP ដោយ ម.ធ.ទ.ឱ ខេត្តតាកែវ ។

82. **កម្មវិធីអនុវត្តន៍**

(1) USP : ការងារសាងសង់នៃ USP នឹងត្រូវចំណាយពេលធ្វើ 2 ឬ 2ឆ្នាំកន្លះ នារដូវប្រាំង (មើល **ទំរង់ IV-6.2.1**) ។ ការសាងសង់នូវប្រលាយបង្ហៀរ ឬ ប្រលាយមេនឹងត្រូវបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំទី 1 បន្ទាប់មកអាងទឹកប្រលាយរង ប្រលាយស្រោចស្រពនឹងត្រូវប្រព្រឹត្តទៅសំរាប់បំពេញក្នុងរយៈពេលសាងសង់ ។ ការសាងសង់អាងទឹក ប្រលាយបង្ហៀរ ឬ ក៏ប្រលាយមេនឹងត្រូវធ្វើកុងត្រាតាមរយៈការដេញថ្លៃជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ ដោយឡែកការអភិវឌ្ឍន៍នៃប្រលាយស្រោចស្រព ឬ ក៏ការអភិវឌ្ឍន៍ទៅលើកសិដ្ឋាននឹងត្រូវចុះកិច្ចសន្យាជាមួយនឹងការដេញថ្លៃនៅក្នុងស្រុក ។ ចំពោះវិធីសាស្រ្តនៃការចូលរួម វាជាការកំណត់សំណើដែលគ្រប់អ្នកដែលទទួលផលប្រយោជន៍ទាំងអស់ ត្រូវតែសាងសង់នូវភ្លឺភ្លោះ ឬក៏ផ្លូវទឹករបស់ពួកគេក្រោមការត្រួតពិនិត្យបច្ចេកទេសពីការិយាល័យគំរោង និង អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ត្រូវផ្តល់ដី ដែលត្រូវការសំរាប់ការសាងសង់នូវប្រលាយស្រោចស្រពទាំងឡាយ និងភ្លឺភ្លោះ ឬ ផ្លូវទឹក ។

(2) SRP : អាងទឹកចំនួនពីរ នៃ SRP នឹងត្រូវសាងសង់ក្នុងរយៈពេល 1 ឆ្នាំ (មើល **Figure IV-6.2.2** ជាបន្តបន្ទាប់) ។ ការងារសាងសង់នឹងត្រូវចុះកិច្ចសន្យាដោយការដេញថ្លៃជាលក្ខណៈក្នុងស្រុក ។ សមាសធាតុរបស់គំរោងគួរតែមានការសាងសង់នៃអាង និងសំណង់ពាក់ព័ន្ធ លើកលែងតែសំណង់ស្រោចស្រពនៅក្នុងផ្ទៃដីស្រោចស្រពដែលនឹងត្រូវព្យាយាមធ្វើដោយក្រុមកសិករប្រើប្រាស់ទឹក(ស.ក.ប.ទ)ដោយខ្លួនឯង ។

(3) PDP: PDP នឹងត្រូវអនុវត្តន៍នៅក្នុងបីដំណាក់កាលដែលកំណត់ស្នើនៅក្នុងគំរោងប្លង់មេដែលឱ្យឈ្មោះថាដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍ដំបូង (Pilot Development Stage) (ដំណាក់កាល 1) ដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍លំអិត (ដំណាក់កាល 2) និងដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍ដោយខ្លួនឯង (ដំណាក់កាល 3) ដែលគួរតែធ្វើ

ក្នុងរយៈពេល 10 ឆ្នាំ ។ ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីសំរាប់ PDP បង្ហាញក្នុង **Figure IV-6.2.2** ។

(4) RIP : កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវ (RIP) : ផ្លូវចំនួនបីនៃ RIP នឹងត្រូវសាងសង់ឡើងដោយចំណាយរយៈពេល 2 ឆ្នាំ ។ ការងារសាងសង់នឹងត្រូវសាងសង់ដោយការដេញថ្លៃជាលក្ខណៈក្នុងស្រុក ។ គ្រោងការព្រមទាំងការសាងសង់នឹងត្រូវត្រួតពិនិត្យដោយក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ឬក៏មន្ទីរអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ (MRD ឬ DRD) ។

83. **ចំណោងចំណាយ**

(1) USP : ចំនួនសរុបថ្លៃដើមវិនិយោគ USP មានតំលៃ 76.624,6លានរៀល បានបង្ហាញក្នុង **Table IV-6.3.1** និងសង្ខេបដូចខាងក្រោម :

ថ្លៃដើមវិនិយោគ USP

(ឯកតា : លានរៀល)

រាយសេចក្តី	បរទេស (F/C)	ក្នុងស្រុក (L/C)	សរុប
1)ការងាររៀបចំ	2,484.9	846.3	3,331.2
2) ចំណាយសាងសង់ផ្ទាល់	30,633.5	14,238.0	44,871.5
3) បរិក្ខារ O&M	156.7	10.3	167.0
4) អភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន	666.9	1,760.8	2,427.7
5) ចំណាយការតាំងទីលំនៅថ្មី និង សំណង់ដី	3.3	197.0	200.3
6) ចំណាយរដ្ឋបាល	155.7	824.3	980.0
7) សេវាវិស្វកម្ម	11,921.7	623.5	12,545.2
8) យថាភាព	8,358.0	3,743.7	12,101.7
ចំនួនសរុប	54,380.7	22,243.9	76,624.6

(2) SRP : ចំនួនសរុបថ្លៃដើមវិនិយោគ SRP មានតំលៃ 474,4លានរៀល មាន 223,7លានរៀលទៅអាង 160 SRP និង 250,7លានរៀល សំរាប់កំសី SRP ។ មើល **Table IV-6.3.3** ។

(3) PDP : ចំនួនសរុបថ្លៃដើមវិនិយោគត្រពាំងស្នោរ PDP គឺ 180,5លានរៀល ។ មើល **Table IV-6.3.5** ។

(4) RIP : ចំនួនសរុបថ្លៃដើមវិនិយោគ RIP គឺ 4,175.1លានរៀល ។ មើល **Table IV-6.3.7**

84. **ការវាយតំលៃគំរោង**

ការវាយតំលៃសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ បានធ្វើឡើងចំពោះគំរោងអត្ថិភាព និងអត្រាចំណូលសេដ្ឋកិច្ចផ្ទៃក្នុង (EIRRs) (%) មានអត្រាដូចខាងក្រោម :

USP : 10.2 %

កំសី SRP : 13.7 %

អាង 160 SRP : 14.5 %

PDP : 8.7 %

RIP នៅ USP : 18.8 %

ការវិភាគថវិកាកសិកម្ម ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយសន្មត់ពីបំរែបំរួលរំពឹងទុកក្នុងចំណូល និង ចំណាយសំរាប់បរិមាណមធ្យមរំពឹងទុកពីប្រតិបត្តិការកសិកម្មនៅតំបន់ USP SRP និងតំបន់ PDP ។ ចំណូលគ្រួសារបានប៉ាន់ស្មានថាកើនឡើងដល់ 99 % សំរាប់ USP 14-34 % សំរាប់ SRP និង 16 % សំរាប់ PDP ។ ថវិកាបំរុងសុទ្ធនាពេលអនាគតរបស់គ្រួសារកសិកម្ម ក្រោមស្ថានភាពមានគំរោង ត្រូវបានរំពឹងទុកថានឹងកើនឡើងជាពិសេសនៅតំបន់ USP ។ ពីព្រោះ SRP និង PDP អាចស្រោចស្រពនៅផ្នែកមួយនៃដីធ្វើស្រែពីកសិករ ផលប៉ះពាល់ហិរញ្ញវត្ថុចំពោះសេដ្ឋកិច្ច ការធ្វើស្រែរបស់តំបន់ទាំងនោះនឹងត្រូវគេគិតចំនួន ។ ស្ថានភាពចិញ្ចឹមជីវិតនាពេលអនាគតស្ថិតក្នុងស្ថានភាពពេលគ្មានគំរោង និងមានគំរោងបានសង្ខេបដូចខាងក្រោមនេះ :

ការវាយតំលៃថវិកាកសិកម្មរបស់ការសិក្សាពីភាពអាចធ្វើបាន

(ឯកតា: ពាន់រៀល)

ភាយសេចក្តី	USP	SRP		PDP
		កំសី	អាង 160	
ផ្ទៃដីមធ្យម (ហ.ត)	0.87	1.33	1.10	1.15
គ្មានគំរោង				
ចំណូល	875.5	1,502.2	1,034.7	1,065.6
ចំណាយ	866.2	1,330.2	983.7	961.7
ទុនបំរុងសុទ្ធ	9.3	172.0	51.0	103.9
មានគំរោង				
ចំណូល	1,746.0	2,017.7	1,184.4	1,239.2
ចំណាយ	1,033.9	1,459.5	1,023.2	978.3
ទុនបំរុងសុទ្ធ	712.1	558.2	161.2	260.9
កើនឡើង (%)				
ចំណូល	99	34	14	16
ចំណាយ	19	10	4	2
ទុនបំរុងសុទ្ធ	7,557	225	216	151

លើសពីនេះទៅទៀត i) សមត្ថភាពបង់ថ្លៃ O&M និង ii) សកម្មភាពការងារ O & M របស់ FWUC និងការគ្រប់គ្រង USP ត្រូវបានតាមដានការងារ ។ ជាលទ្ធផលអាចសន្និដ្ឋានបានថា គំរោងអត្ថិភាពទាំងអស់អាចសំរេចនូវលក្ខណៈសេដ្ឋកិច្ច និង លក្ខណៈហិរញ្ញវត្ថុ ។

85. **បន្ថែមពីនេះទៅទៀតផលប៉ះពាល់ប្រយោជន៍ និង សេដ្ឋកិច្ចសង្គមបានសន្និដ្ឋានទុកថា** :

(1) **ស្រូវនាំចេញផ្គត់ផ្គង់ដោយខ្លួនឯងក្នុងតំបន់គំរោង** : ការតំឡើងប្រាក់ប្រចាំឆ្នាំពីផលិតកម្មស្រូវនៅ USP SRPs ទាំងពីរ និងគំរោង PDP និងស្រូវប្រហែលជា 6.100 តោន និងអង្ករ 4.000 តោនក្រោមស្ថានភាពមានគំរោង ។ ផលិតកម្មស្រូវកើនឡើងនេះនឹងផ្គត់ផ្គង់ថែមទៀតសំរាប់ការខ្វះខាតតំរូវការអង្ករក្នុងស្រុក ។

(2) **ផលិតកម្មបន្លែ និង ការសម្បូរបែបវិយោគផ្សេងៗ** : បន្លែក្នុងតំបន់គំរោងបានផលិតសំខាន់សំរាប់គ្រួសារនឹងប្រើប្រាស់ក្នុងមូលដ្ឋាននាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។ ក្រោយពេលអនុវត្តន៍គំរោង ការតំឡើងប្រាក់

ប្រចាំឆ្នាំរបស់ផលិតកម្មបន្លែនឹងកើនប្រហែល 3.500 តោន ដែលមានតំលៃស្មើ 2,4 ពាន់លានរៀល (0,6 លានដុល្លាអាមេរិក) នៅតំលៃនៅកសិដ្ឋាន ។ ផលិតកម្មបន្លែនាពេលអនាគត ពីគំរោងនឹងអាចជំនួសនីហរណកម្មបន្លែពីបណ្តាប្រទេសជិតខាង ។

(3) **ការកែលំអផ្លូវជនបទ** : USP និងផ្តល់ផ្លូវចំងាយ 44.7 គ.ម តាមបណ្តោយប្រឡាយរង ។ ផ្លូវទាំងនេះនឹងមានឥទ្ធិពលទៅលើសេដ្ឋកិច្ចមូលដ្ឋាន តាមរយៈមិនផ្ទាល់តែមួយគត់ដោយកាត់បន្ថយចំណាយដឹកជញ្ជូន ប៉ុន្តែក៏អាចសន្សំសំចៃពេលវេលាបានផងដែរសំរាប់ការដឹកជញ្ជូន និងការបាត់បង់អប្បបរមាក្រោយពេលច្រូតកាត់កសិផល ។ល។

(4) **បង្កើនឱកាសរកការងារធ្វើ** : គំរោងនេះនឹងត្រូវការកំលាំងការងារបន្ថែមទៀតប្រហែល 134ពាន់នាក់ក្នុងមួយថ្ងៃ ប្រចាំឆ្នាំសំរាប់ការងារធ្វើស្រែ ។ លើសពីនេះកំលាំងពលកម្មសាងសង់សំរាប់ USP នឹងមានមនុស្សសរុបប្រហែល 303.8លាននាក់ ក្នុងមួយថ្ងៃ ។ ក្នុងកំឡុងពេលសាងសង់ពីឆ្នាំ 2003 – 2005 កំលាំងពលកម្មប្រហែល 580 នាក់នឹងត្រូវធ្វើការរាល់ថ្ងៃជាមធ្យមក្នុងរយៈពេលសាងសង់ជាក់ស្តែង ក្នុងរយៈពេល 21ខែ ។ កំលាំងការងារបន្ថែមទៀតនឹងកាត់បន្ថយភាពអត់ការងារធ្វើពេលបច្ចុប្បន្ន ជាពិសេសនៅរដូវដែលពុំសូវទទួលផលល្អ ។ កំលាំងពលកម្មទាំងនោះ ចំពោះគំរោងសាងសង់នឹងត្រូវបានជួលពីកំលាំងពលកម្មពីអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍របស់គំរោង ។

(5) **ជំរុញឱ្យមានឧស្សាហកម្មជនបទ** : កសិ-ឧស្សាហកម្ម និង វិស័យសេវាកសិ-ទំនាក់ទំនង (Argi-related service sectors) នឹងមានសកម្មភាពការងារដោយបន្ថែមតំលៃដល់កសិផល និង ការពង្រីកការរកស៊ីពីទុនចំណាយកសិកម្ម ។ គំរោងមានឥទ្ធិពលទៅលើសេដ្ឋកិច្ចមូលដ្ឋាន រួមមានឧស្សាហកម្ម និងសេវាកម្មដែលជាកត្តាដ៏មានសារៈសំខាន់បំផុត ។

86. **សិក្ខាសាលាវាយតំលៃការចូលរួមយ៉ាងរហ័សនៅជនបទ** (PRA):

សិក្ខាសាលា 10 កន្លែងបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងអំឡុងរយៈពេល 2 ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃទី 05 និង 06 ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ 2001 បានទទួលយោបល់ និង ការចង្អុលបង្ហាញពីអ្នកចូលរួមទទួលផលប្រយោជន៍ បុគ្គលិករដ្ឋបាលក្នុងស្រុក និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល (NGOs) ដែលបានជាប់ទាក់ទង ។ សិក្ខាសាលាដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងសំខាន់លើប្រធានបទជាបន្តបន្ទាប់ និងបញ្ចប់នូវពង្រាងផែនការសិក្សាអ្វីៗ ដែលអាចធ្វើបានដោយអ្នកចូលរួមព្រមទទួលក្នុងពេលសិក្ខាសាលា :

- ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ដូចជា USP SRP និង PDP
- ពត៌មានវិធីដំណើរការនៃសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក FWUC
- តួនាទី និង ការងារនៃ FWUC
- សិទ្ធិ និង កាតព្វកិច្ចនៃ (FWUC) និងសមាជិក (FWUC)
- អ្នកចូលរួមដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍លើកសិដ្ឋាន
- ជំនួយការសេវាកម្មទីផ្សារនៃ (FWUC)

- សំណើ ISF

- ស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍ និងកម្មវិធីកសាងសមត្ថភាព

87. **ការសន្និដ្ឋាន និង ការណែនាំ**

- USP គ្របដណ្ដប់ផ្ទៃដីស្រោចស្រព 3.500 ហិចតា មានលទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់គ្រាន់ ។ ភាពសំខាន់នៃគំរោងប៉ះពាល់ទៅលើសេដ្ឋកិច្ចមូលដ្ឋានដោយប្រាក់ចំណូលបន្ថែម និង ការងារកើតឡើង ការបង្កើតស្បៀងគ្រប់គ្រាន់ដោយខ្លួនឯងក្នុងតំបន់ និងលើកតំកើនឧស្សាហកម្មជនបទ គឺបានពិចារណាជាសំខាន់ ។ អ្នកចូលរួមទទួលផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ដែលបានប៉ាន់ស្មានលើសពី 20.000 នាក់ ខណៈដែលអ្នកចូលរួមទទួលផលប្រយោជន៍ប្រយោល ដោយផ្ដល់នូវភាពមាំទាំនៃស្រូវដែលបានប៉ាន់ស្មានលើសចំនួនប្រជាជនទាំងអស់នៃស្រុកត្រាំកក់ 144.000 នាក់ ។

- អាងទឹកកំសី SRP និងអាងទឹក 160 SRP បានចង្អុលបង្ហាញលទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ ខណៈដែលផលប៉ះពាល់ដល់កសិករ អ្នកចូលរួមផលប្រយោជន៍នឹងមានកំរិត ពីព្រោះ SRPs អាចស្រោចស្រពមួយផ្នែកនៃដីកសិកម្មដូចជា 27 ហិចតា សំរាប់អាងទឹកកំសី និង 25 ហិចតា សំរាប់អាងទឹក 160 ដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងដោយកសិករ (37 និង 130 គ្រួសារជាអ្នកត្រួតពិនិត្យ និងគ្រប់គ្រង) ។

- គំរោងអភិវឌ្ឍន៍ស្រះទឹកតូចៗ (PDP) បានចង្អុលបង្ហាញពីការលៃលកលទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច ប៉ុន្តែភាពសំខាន់ទៅលើសេដ្ឋកិច្ចកសិដ្ឋាន ក្នុងពេលនៃការបង្កើនប្រាក់ចំណូលសុទ្ធ គឺតិចជា USP និង SRP ។

- ផែនការធ្វើឱ្យល្អឡើងវិញផ្លូវលំជនបទ (RIP) មានលទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ ។ ផលប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ចទៅកាន់តំបន់ខាងលើនៃ USP (1.477 ហិចតា ដីកសិកម្ម) ហើយតទ្ធិពលក្រៅតំបន់ (4.004 ហិចតា) គ្របដណ្ដប់គ្រួសារសរុបប្រមាណ 4.400គ្រួសារ ក្នុងឆ្នាំ 2001 ដែលនឹងគិតជាសំខាន់ ។ ផ្លូវថ្នល់ចូលទៅកាន់អាងទឹកទំនប់លោកនៃ USP គឺជាផ្លូវថ្នល់មួយនៃ RIP ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពអាក្រក់នៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះនឹងត្រូវការក្នុងការស្ដារឡើងវិញសំរាប់កិច្ចប្រតិបត្តិការជាក់ស្ដែងនៃ USP ។ ការអភិវឌ្ឍន៍នៃតំបន់ក្រៅតទ្ធិពលនឹងបានបង្កើនល្បឿនផងដែរដោយ (RIP) ។ អ្នកចូលរួមទទួលផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ដែលបានប៉ាន់ស្មានមានចំនួនលើសពី 20.000 នាក់ ។

- គំរោងខាងលើនឹងមិនបង្កើតផលប៉ះពាល់អ្វីដល់បរិស្ថានឡើយ ។

- ដាក់ការប៉ាន់ស្មានខាងលើទៅក្នុងការពិចារណា តំរូវការជាអាទិភាពនៃកិច្ចប្រតិបត្តិគំរោងបានចាប់ផ្ដើមដែលអាចសំរេចបានយ៉ាងរហ័សក្នុងបទបញ្ជា អនុវត្តន៏ផែនការតំរូការអភិវឌ្ឍន៏ ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាក្នុងសក្ដានុពលសកម្មភាពផ្សេងៗនៃតំបន់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដូចជាការបង្កើនមូលដ្ឋានស្រោចស្រព ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៏ជនបទនៃគំរោងតំបន់ផងដែរ ។ កិច្ចប្រតិបត្តិការនឹងបែងចែកឱ្យចំណូលនៃកសិដ្ឋានកើនឡើង ហើយស្តង់ដារការរស់នៅប្រសើរឡើង និងជាទីបញ្ចប់ គឺកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។